

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

20375 *Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

I

O sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e das cidades con estatuto de autonomía foise configurando seguindo as disposicións constitucionais sobre a base dos acordos tomados no seo do Consello de Política Fiscal e Financeira.

Malia os resultados globalmente positivos en termos de suficiencia e autonomía, algúns aspectos estruturais do sistema aprobado no Consello de Política Fiscal e Financeira do 27 de xullo de 2001 e recollido na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, xunto ao significativo e asimétrico aumento da poboación experimentado nos anos da súa aplicación e a aprobación das reformas dos estatutos de autonomía de seis comunidades autónomas, determinaron a necesidade da súa reforma.

Como culminación dun longo proceso en que se produciu un intenso debate entre o Estado e as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, o Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas, na súa reunión do 15 de xullo de 2009, adoptou, por proposta do Goberno da Nación, o Acordo 6/2009, de reforma do sistema de financiamento autonómico e das cidades con estatuto de autonomía, cuxa posta en práctica exige levar a cabo unha serie de reformas legais. Esta lei acomete as reformas que non requiren o rango de lei orgánica, complementando así a reforma da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas pola Lei orgánica 3/2009.

Esta lei estrutúrase nun título preliminar, catro títulos, oito disposicións adicionais, seis disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e cinco disposicións derradeiras.

O título preliminar define o obxecto da lei, consistente en regular o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía desde 1 de xaneiro de 2009, incluíndo a garantía de financiamento de servizos públicos fundamentais, os fondos de converxencia autonómica, o réxime xeral da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e os órganos de coordinación da xestión tributaria, ao mesmo tempo que se modifican determinadas normas tributarias afectadas.

II

Os eixes básicos deste novo sistema son o reforzo das prestacións do Estado do benestar, o incremento da equidade e a suficiencia no financiamento do conxunto das competencias autonómicas, o aumento da autonomía e a corresponsabilidade e a mellora da dinámica e a estabilidade do sistema e da súa capacidade de axuste ás necesidades dos cidadáns.

Estes eixes concréntanse nos distintos elementos do sistema regulados na lei. Así, o Estado de benestar refórzase mediante a incorporación polo Estado de recursos adicionais que se integran gradualmente no novo sistema, dentro do marco da política de estabilidade macroeconómica e orzamentaria.

O principio de suficiencia, pola súa parte, queda garantido mediante o Fondo de Suficiencia Global, que permite asegurar o financiamento da totalidade das competencias das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, ao tempo que se respectan os resultados do modelo actual a través da cláusula do statu quo, de maneira que ningunha perda co cambio de modelo.

O reforzo da equidade instrumentábase basicamente a través do novo Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais, o cal garante que, en cumprimento do artigo 158.1 da Constitución e do décimo quinto da Lei orgánica 8/1980, de financiamento das comunidades autónomas, todas as comunidades autónomas van recibir os mesmos recursos por habitante, en termos de poboación axustada ou unidade de necesidade, non só no primeiro ano de aplicación, senón tamén no futuro. Tamén contribúen a incrementar a equidade no sistema os Fondos de Conxerxencia, creados mediante fondos adicionais do Estado cos obxectivos de reforzar a conxerxencia en financiamento per cápita e a conxerxencia nos niveis de vida dos cidadáns.

Os principios de autonomía e corresponsabilidade refórzanse neste novo sistema mediante o aumento das porcentaxes de cesión dos tributos parcialmente cedidos ás comunidades autónomas e mediante o incremento das competencias normativas destas de cara a que teñan unha maior capacidade para decidir a composición e o volume de ingresos de que dispoñen. Igualmente, refórzase a colaboración recíproca entre as administracións tributarias das comunidades autónomas e a Axencia Estatal de Administración Tributaria, e prevese tamén, como novidade, a posibilidade de delegar nas comunidades autónomas a revisión en vía administrativa dos actos de xestión ditados polas súas administracións tributarias. Este aumento da corresponsabilidade faise compatible co respecto á unidade de mercado.

Mellórase a dinámica do sistema co obxectivo de favorecer a súa estabilidade. Para iso, introdúcense mecanismos efectivos e explícitos de axuste dos recursos ás necesidades dos cidadáns mediante a actualización anual das variables que determinan a necesidade de financiamento para efectos de calcular a participación no Fondo de Garantía de cada comunidade autónoma, ademais de preverse unha avaliación quinquenal dos resultados do sistema. Tamén o incremento do peso dos recursos tributarios no global do financiamento das comunidades autónomas vai contribuír a unha evolución máis equilibrada dos recursos.

Finalmente, cabe destacar desta reforma, pola súa importancia financeira, a posibilidade de apazamento e fraccionamento a favor das comunidades e cidades autónomas do reintegro das cantidades que resulten a favor do Estado nas liquidacións dos exercicios de 2008 e 2009.

O título I, baixo a rúbrica «O sistema de financiamento das comunidades autónomas», estrutúrase nas seguintes seccións: sección 1.ª: «Necesidades globais de financiamento do ano base» (artigos 2 a 6); sección 2.ª: «Recursos financeiros do sistema no ano base» (artigos 7 a 10) e sección 3.ª: «Evolución do sistema de financiamento: suficiencia dinámica» (artigos 11 a 21).

A sección 1.ª regula a determinación das necesidades globais de financiamento no ano base, que están constituídas polo resultado de sumar ás necesidades de financiamento no ano base os recursos adicionais do Estado que se integran no sistema nos anos 2009 e 2010, detallando estes recursos adicionais. Polo que se refire ao ano 2009, o obxectivo do sistema é que as comunidades autónomas vexan incrementado o financiamento que lles proporcionaría no dito ano o sistema regulado na Lei 21/2001, do 27 de decembro, nuns recursos adicionais cuxa repartición figura perfectamente determinada conforme distintos criterios obxectivos. En canto aos recursos que se integran no sistema para 2010, a lei detalla igualmente a súa contía e os criterios de repartición, fixando a súa efectividade na liquidación que se practicará en 2012 dos recursos definitivos. Incorpora, por último,

unha garantía de crecemento mínimo destes recursos, xunto aos fondos de converxencia, respecto aos proporcionados para o ano 2009.

Na sección 2.ª regúlanse os recursos financeiros do sistema no ano base que se destinan a financiar as necesidades globais, como son os tributos cedidos, a transferencia do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais e o Fondo de Suficiencia Global.

Os tributos cedidos, que conforman o que se denomina na lei a capacidade tributaria das comunidades autónomas, son os que xa recollía a Lei 21/2001, do 27 de decembro, aínda que se produce unha elevación da porcentaxe de cesión do imposto sobre a renda das persoas físicas do 33% ao 50%, do imposto sobre o valor engadido do 35% ao 50% e dos impostos especiais de fabricación sobre a cervexa, o viño e bebidas fermentadas, produtos intermedios, alcohol e bebidas derivadas, hidrocarburos e elaborados do tabaco do 40% ao 58%.

A transferencia do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais instrumenta a participación das comunidades neste fondo, garantía de equidade e nivelación inexistente no sistema anterior, que ten por obxecto asegurar que cada comunidade autónoma recibe os mesmos recursos por unidade de necesidade para financiar os servizos públicos fundamentais esenciais do Estado de benestar. Concrétanse os recursos que constitúen este fondo (o 75% da capacidade tributaria das comunidades autónomas e a achega do Estado), así como os criterios de repartición del mediante unha serie de variables que van determinar a poboación axustada ou unidade de necesidade, incluíndo, como novidade, a poboación en idade escolar, mellorando a ponderación das variables non poboacionais (dispersión, superficie e insularidade) e diversificando a poboación protexida equivalente por idades para recoñecer mellor o envellecemento.

O Fondo de Suficiencia Global opera como recurso de peche do sistema, asegurando que as necesidades globais de financiamento de cada comunidade no ano base se cobren coa súa capacidade tributaria, a transferencia do Fondo de Garantía e o propio Fondo de Suficiencia.

A sección 3.ª deste título primeiro dedícase á evolución do sistema de financiamento, e contén o marco xeral para a aplicación do sistema nos anos da súa vixencia. Igual que o sistema regulado na Lei 21/2001, do 27 de decembro, o novo sistema de financiamento opera mediante unhas entregas á conta dos recursos suxeitos a liquidación e unha liquidación definitiva deles, realizando unha liquidación conxunta dos recursos suxeitos a liquidación e dos Fondos de Converxencia.

Son recursos suxeitos a liquidación a tarifa autonómica do imposto sobre a renda das persoas físicas, o rendemento cedido do imposto sobre o valor engadido e os impostos especiais de fabricación, a transferencia do Fondo de Garantía e o Fondo de Suficiencia Global.

A lei describe o cálculo das entregas á conta e das liquidacións dos recursos tributarios, a secuencia temporal dos pagamentos e a súa instrumentación orzamentaria, mantendo o esquema dos artigos vixentes na Lei 21/2001, do 27 de decembro, e o seu contido substancial, aínda que adaptando a dita regulación ás novas porcentaxes de cesión e mellorando o cálculo das entregas á conta da tarifa autonómica do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Ao tratarse dun novo elemento no sistema de financiamento, incorpórase a regulación das entregas á conta e a liquidación definitiva da transferencia do Fondo de Garantía. O importe da entrega á conta da dita transferencia parte da previsión do Fondo de Garantía e da previsión da participación nel a partir das variables que compoñen a poboación axustada, estimadas segundo os últimos datos dispoñibles. A liquidación definitiva desta transferencia exige determinar o importe definitivo do Fondo, para o cal é preciso previamente valorar a achega do Estado a partir do ITE definitivo. Tamén exige coñecer os valores definitivos das variables que constitúen a poboación axustada. Precisamente esta actualización anual das variables determinantes da unidade de necesidade constitúe unha das principais novidades do sistema, proporcionándolle estabilidade e flexibilidade e permitindo o seu axuste á evolución das necesidades das comunidades autónomas.

Igual que o sistema regulado pola Lei 21/2001, do 27 de decembro, a entrega á conta do Fondo de Suficiencia Global determínase cada ano en función da actualización provisional do Fondo de Suficiencia Global de cada comunidade autónoma e cidade con estatuto de autonomía no ano base a partir da estimación da variación do ITE entre o ano base e o ano para o cal se determina a entrega á conta. Esta variación convértese no elemento técnico clave do precepto, tanto para a determinación da entrega á conta como para a posterior liquidación definitiva. O termo ITE defínese como a caixa do Estado nun determinado ano derivada dos tributos compartidos (recadación menos pagamentos) e regúlase a homoxeneización deste termo no ano base e o corrente para permitir que a variación estimada o sexa en termos homoxéneos.

Por último, desenvólvense os supostos de revisión do Fondo de Suficiencia Global, que pode obedecer, ben aos trasposos de novos servizos ou ampliacións ou revisións de trasposos anteriores, ben á efectividade da cesión de tributos, epígrafe baixo a cal se inclúen os supostos de variación nos tipos impositivos de impostos especiais de fabricación e imposto sobre o valor engadido, prevendo a revisión automática polo Estado.

III

O título II ocúpase da regulación detallada dos novos fondos de converxencia autonómica: o Fondo de Competitividade e o Fondo de Cooperación. Trátase de fondos creados con recursos adicionais do Estado e cos obxectivos de aproximar as comunidades autónomas en termos de financiamento por habitante axustado e de favorecer o equilibrio económico territorial, contribuíndo á igualdade e á equidade.

O Fondo de Competitividade créase co fin de reforzar a equidade e a eficiencia no financiamento das necesidades dos cidadáns e reducir as diferenzas en financiamento homoxéneo per cápita entre comunidades autónomas, ao mesmo tempo que se incentiva a autonomía e a capacidade fiscal e se desincentiva a competencia fiscal á baixa.

A lei recolle o importe da dotación orzamentaria deste fondo no ano 2009 e as regras de evolución da dita dotación, define de maneira pormenorizada todos os conceptos relevantes na operativa deste fondo, determina as condicións que deben cumprir as comunidades autónomas para seren beneficiarias e a repartición do fondo entre as comunidades autónomas que acceden a el. Tamén se regula a xestión do fondo, que se liquidará de maneira conxunta con todos os recursos que forman parte do sistema e co Fondo de Cooperación.

O Fondo de Cooperación créase co obxectivo último de equilibrar e harmonizar o desenvolvemento rexional, estimulando o crecemento da riqueza e a converxencia rexional en termos de renda de comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.

Defínese o importe da súa dotación orzamentaria no ano 2009 e as regras de evolución da dita dotación, as comunidades autónomas beneficiarias e as reparticións do fondo, destacando a existencia dun subfondo para as comunidades autónomas de máis baixo crecemento da súa poboación.

IV

O título III dedícase a regular a cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas, desenvolvendo a modificación da Lei orgánica 8/1980, de financiamento das comunidades autónomas neste punto, como consecuencia do Acordo 6/2009 do Consello de Política Fiscal e Financeira, polo que se incrementan as porcentaxes de cesión nos principais impostos cedidos (imposto sobre a renda das persoas físicas, imposto sobre o valor engadido e impostos especiais de fabricación) e se aumentan as competencias das comunidades autónomas respecto do imposto sobre a renda das persoas físicas, o que supón un claro avance na súa autonomía e corresponsabilidade tributarias.

A sección 1.ª mantén a listaxe de tributos cedidos que xa recollía a Lei 21/2001, do 27 de decembro, e que se contén nalgúns dos estatutos de autonomía recentemente reformados.

A sección 2.ª regula o alcance e as condicións xerais da cesión destes tributos.

As modificacións que se introducen nesta sección obedecen ao incremento nas porcentaxes de cesión dos tributos parcialmente cedidos. Así, redefínense os compoñentes

da débeda tributaria cedida no imposto sobre a renda das persoas físicas de acordo coa nova cesión acordada do 50%, ademais de mellorarse certos aspectos técnicos da dita cesión para axustar os compoñentes que se ceden ao 50% do rendimento. Por outra parte, increméntase ao 50% a porcentaxe cedida ás comunidades autónomas do imposto sobre o valor engadido e ao 58% a porcentaxe de cesión dos impostos especiais de fabricación sobre a cervexa, o viño e bebidas fermentadas, os produtos intermedios, o alcohol e bebidas derivadas, os hidrocarburos e os elaborados do tabaco.

Nesta sección tamén se modifica o concepto de residencia habitual para efectos do imposto sobre sucesións e doazóns, ampliando o período que se considerará para a súa determinación de un a cinco anos e facendo coincidir o punto de conexión para a atribución do rendimento co que determina a normativa aplicable.

A sección 3.ª, dedicada a regular o alcance e as condicións específicas da cesión dos tributos, é obxecto de modificacións puntuais respecto á Lei 21/2001, do 27 de decembro, que obedecen a distintas causas.

Así, en relación co imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados artículanse dúas modificacións. Por un lado, adáptase a definición do feito imponible que é obxecto de cesión á nova redacción do artigo 19 do texto refundido do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados prevista na Lei 4/2008, do 23 de decembro, pola que se suprime o gravame do imposto sobre o patrimonio, se xeneraliza o sistema de devolución mensual no imposto sobre o valor engadido, e se introducen outras modificacións na normativa tributaria, para adaptalo á Directiva 2008/7/CE. Por outra parte, clarifícase o punto de conexión para a atribución do rendimento entre comunidades autónomas no caso de anotacións preventivas de embargo, cando o valor real dos bens embargados en diferentes comunidades autónomas sexa superior á base imponible gravada conforme as normas do imposto, en liña coa doutrina administrativa.

En relación coa taxa estatal sobre rifas, tómbolas, apostas e combinacións aleatorias modifícase o punto de conexión como consecuencia da supresión do réxime de autorización previa para a organización e celebración das combinacións aleatorias.

En canto ao imposto sobre hidrocarburos e ao imposto sobre a electricidade, especificase que é o Ministerio de Industria, Turismo e Comercio o que proporciona o índice de entregas dos produtos gravados e o índice de consumo neto de enerxía eléctrica, respectivamente.

Polo que se refire ao imposto especial sobre determinados medios de transporte, explíctase que o punto de conexión é o domicilio fiscal da persoa física ou xurídica a nome da cal se efectúa a primeira matriculación, de forma coherente coa aplicación que deste imposto se está a realizar na actualidade.

As novidades que se recollen na sección 4.ª, reguladora das competencias normativas das comunidades autónomas, refírense ao imposto sobre a renda das persoas físicas. En concreto, amplíanse as facultades das comunidades autónomas para regular a escala autonómica aplicable á base liquidable e tamén o tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual; permítense que as comunidades autónomas poidan establecer deducións autonómicas por subvención ou axudas públicas en determinadas condicións e, como novidade, posibilitase que aproben incrementos ou diminucións nas contías do mínimo persoal e familiar.

Por outra parte, e coa finalidade de que a comunidades autónomas fagan un exercicio máis explícito de corresponsabilidade, exceptúase a aplicación supletoria da normativa estatal en materia de tarifa autonómica para o suposto en que as comunidades autónomas non fixesen uso das súas competencias normativas, salvo, transitoriamente, para o ano 2010.

Finalmente, a sección 5.ª, baixo o rótulo «Outras materias», introduce a posibilidade de que as comunidades autónomas asuman, por delegación do Estado, a competencia para a revisión dos actos ditados por elas en relación cos tributos totalmente cedidos tradicionais, o imposto sobre vendas retalistas de determinados hidrocarburos e o imposto especial sobre determinados medios de transporte. Todo isto sen prexuízo do labor unificador do Estado, que será exercido polo Tribunal Económico-Administrativo Central e pola Sala Especial para a Unificación de Doutrina establecida na Lei xeral tributaria.

V

O título IV ocúpase de regular os órganos de coordinación da xestión tributaria entre as administracións tributarias do Estado e das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía. Por un lado, créase o Consello Superior para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria, un órgano que refunde os vixentes Consello Superior de Dirección e Comisión Mixta de Coordinación da Xestión Tributaria, a partir da experiencia acumulada nestes anos, e regúlase a súa composición, organización e funcións. Por outro, mantéñense os Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria, coa súa composición, organización e funcións.

VI

A lei inclúe oito disposicións adicionais, seis disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e cinco disposicións derradeiras.

A primeira e segunda disposicións adicionais regulan especialidades na aplicación do sistema de financiamento en atención aos territorios. En concreto, regúlanse a aplicación do sistema ás cidades con estatuto de autonomía de Ceuta e Melilla e as especialidades da Comunidade Autónoma de Canarias derivadas da súa especial estrutura tributaria.

A disposición adicional terceira prevé unha posible compensación estatal para aquelas comunidades autónomas que, tendo signo negativo na súa transferencia ao Fondo de Garantía e no Fondo de Suficiencia Global, non alcancen a media de financiamento homoxéneo por habitante axustado, despois de aplicar o Fondo de Competitividade.

A disposición adicional cuarta regula os aprazamentos e fraccionamentos das eventuais liquidacións negativas de recursos do sistema correspondentes aos anos 2008 e 2009, nos termos previstos no Acordo 6/2009 do Consello de Política Fiscal e Financeira.

A disposición adicional quinta regula aspectos funcionais das actualmente existentes comisións mixtas.

A disposición adicional sexta concreta determinados aspectos do principio de lealdade institucional establecido na LOFCA, en liña co recollido no Acordo 6/2009 do Consello de Política Fiscal e Financeira.

A disposición adicional sétima establece a valoración quinquenal dos elementos estruturais do sistema polo Comité Técnico Permanente de Avaliación, para efectos da súa posible modificación polo Consello de Política Fiscal e Financeira.

A disposición adicional oitava atribúelle á Comunidade Autónoma de Canarias competencias normativas no imposto xeral indirecto canario e no arbitrio sobre importacións e entregas de mercadorías nas Illas Canarias.

A primeira das disposicións transitorias da lei regula con carácter xeral o réxime transitorio para a aplicación do sistema de financiamento aos anos 2009 e 2010, anos en que as entregas á conta se determinaron aplicando as normas da Lei 21/2001, do 27 de decembro. A segunda recolle a autorización ao titular do Ministerio de Economía e Facenda para que poida conceder anticipos á conta dos recursos adicionais do novo sistema. A disposición transitoria terceira data a primeira avaliación dos resultados da aplicación do sistema e recolle o réxime que se aplicaría ás comunidades autónomas que non aceptasen o novo sistema así como o prazo para facelo. A disposición transitoria cuarta detalla as regras técnicas necesarias de homoxeneización para o cálculo dos ITE nos anos 2009 a 2013. A disposición transitoria quinta regula a conversión das revisións do Fondo de Suficiencia por determinados traspasos con ano base 1999, ao ano base do novo sistema, o 2007. Finalmente, a disposición transitoria sexta refírese á compensación pola supresión do gravame do imposto sobre o patrimonio en 2009, 2010 e 2011.

A disposición derogatoria derroga a Lei 21/2001, do 27 de decembro, para todas as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía que acepten o novo sistema en comisión mixta e tamén derroga o artigo primeiro do Real decreto lei 12/2005, do 16 de setembro, polo que se aproban determinadas medidas urxentes en materia de financiamento sanitario.

As disposicións derradeiras, pola súa parte, regulan o título competencial (disposición derradeira primeira), as modificacións doutras leis derivadas do novo texto legal, como a Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas (disposición derradeira segunda), a Lei 58/2003, do 17 de novembro, xeral tributaria (disposición derradeira terceira) e o artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991 (disposición derradeira cuarta), e finalizan coa entrada en vigor do novo texto legal (disposición derradeira quinta), con efectos, en xeral, desde 1 de xaneiro de 2009, e as excepcións a esta regra.

TÍTULO PRELIMINAR

Obxecto da lei

Artigo 1. *Obxecto da lei.*

Esta lei regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía desde o 1 de xaneiro de 2009, incluíndo a garantía de financiamento de servizos públicos fundamentais, os fondos de converxencia autonómica, o establecemento do réxime xeral da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e os órganos de coordinación da xestión tributaria.

Así mesmo, adáptanse ao sistema de financiamento a normativa dos tributos cedidos e as demais disposicións tributarias afectadas.

TÍTULO I

O sistema de financiamento das comunidades autónomas

Sección 1.ª *Necesidades globais de financiamento no ano base*

Artigo 2. *Necesidades globais de financiamento no ano base. Suficiencia estática.*

As necesidades globais de financiamento no ano base para cada comunidade autónoma resultan de engadir ás necesidades de financiamento de cada comunidade autónoma no ano 2007 o importe que lle corresponda na repartición dos recursos adicionais que se integran no sistema previsto nos artigos 5 e 6.

Artigo 3. *Necesidades de financiamento no ano 2007.*

Están integradas polos seguintes importes, para cada comunidade autónoma:

a) O importe dos recursos definitivos liquidados proporcionados polo sistema de financiamento no ano 2007, en termos normativos. Inclúese o importe liquidado da garantía de financiamento dos servizos de asistencia sanitaria correspondente ao 2007.

No suposto de recursos suxeitos a liquidación, enténdese por valor normativo o importe do seu rendemento sen ter en conta o exercicio de competencias normativas realizado pola comunidade autónoma.

b) Os ingresos polos impostos sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, sucesións e doazóns e tributos sobre o xogo, computados con criterio normativo, en valores do 2007.

O valor normativo destes ingresos computarase conforme as seguintes regras:

1. Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados. Correspóndese co 85% do importe recadado por este imposto no ano 2007.

2. Imposto sobre sucesións e doazóns. Correspóndese co resultado de duplicar o seu valor normativo do ano base 1999, de acordo coa Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, e posteriormente actualízalo polo incremento do ITE nacional aplicado aos recursos do sistema na liquidación do 2007.

3. Tributos sobre o xogo. Correspóndese co valor normativo do ano base 1999, de acordo coa Lei 21/2001, do 27 de decembro, unha vez actualizado polo incremento do ITE nacional aplicado aos recursos do sistema na liquidación do 2007.

c) Os ingresos por taxas afectas aos servizos transferidos computados con criterio normativo, en valores do 2007. Neste suposto o criterio normativo correspóndese co valor normativo do ano base 1999, de acordo coa Lei 21/2001, do 27 de decembro, unha vez actualizado polo incremento do ITE nacional aplicado aos recursos do sistema na liquidación do 2007.

d) A compensación estatal pola supresión do gravame do imposto sobre o patrimonio.

e) Os ingresos pola recadación do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos e imposto especial sobre determinados medios de transporte, polo seu valor normativo no ano 2007, entendendo por tal a recadación real imputada a cada comunidade autónoma no dito ano sen o exercicio das competencias normativas.

f) O custo dos servizos transferidos ata a entrada en vigor do sistema regulado nesta lei cuxo importe non fose tido en conta na determinación dos recursos definitivos do ano base mencionados na letra a) deste artigo.

g) Os importes da dotación complementaria para o financiamento da asistencia sanitaria e da dotación de compensación de insularidade incluídas na Lei de orzamentos xerais do Estado para o ano 2007, por un importe para o conxunto das comunidades autónomas de 655 millóns de euros.

h) O importe do financiamento polos servizos traspasados polo Instituto Social da Mariña con anterioridade a 2002, que se transferiu desde o orzamento do organismo a determinadas comunidades autónomas, correspondente ao ano 2007.

Artigo 4. *Recursos adicionais que se integran no sistema.*

O Estado engadirá ás necesidades de financiamento de cada comunidade autónoma sinaladas no artigo anterior os importes necesarios para o cumprimento do sinalado nos artigos 5 e 6, referidos aos recursos adicionais que se integran no sistema.

Por este motivo, a determinación das necesidades globais de financiamento de cada comunidade autónoma no ano base realizarase inicialmente de forma provisional, incluíndo como recursos adicionais os derivados da aplicación dos importes e criterios de repartición contidos no artigo 5, atendendo aos últimos datos dispoñibles das variables que inciden na distribución destes recursos, sen prexuízo dunha primeira regularización cando se coñezan as variables e os recursos necesarios para determinar o cumprimento do obxectivo contido no mencionado artigo.

A dita regularización producirá efectos na primeira liquidación dos recursos do sistema en que se coñeza esa repartición definitiva.

As necesidades globais de financiamento do ano 2010 correspondentes a cada comunidade autónoma, representadas polos recursos definitivos que lles proporciona o sistema para ese ano, veranse incrementadas mediante a adición dos recursos adicionais previstos no artigo 6. Como consecuencia desta adición, procederase a regularizar definitivamente as necesidades globais de financiamento de cada comunidade autónoma correspondentes ao ano base.

Artigo 5. *Recursos adicionais que se integran no sistema de financiamento no ano 2009.*

1. O Estado incrementará os recursos que o sistema proporcionará ás comunidades autónomas no ano 2009, de maneira que, como obxectivo final, estas vexan aumentados os recursos definitivos que lles proporcionaría o sistema de financiamento regulado na Lei 21/2001, do 27 de decembro, no ano 2009, nos importes e cos criterios de distribución descritos nas letras A e B deste número.

Para iso, garátese o statu quo do ano 2009 co sistema de financiamento regulado na Lei 21/2001 e, ademais, engádense a ese statu quo os recursos adicionais que se describen a seguir.

A. Recursos para reforzo do Estado de benestar por un total de 4.900 millóns de euros, distribuídos da seguinte maneira:

I. O 75% destes recursos distribuiranse entre as comunidades autónomas de réxime común en atención ao peso relativo da variación da súa poboación axustada entre 1999 e 2009, en relación á variación do total da poboación axustada nas comunidades autónomas de réxime común, para ese mesmo período. A poboación axustada calcularase para os anos de referencia mediante as variables e ponderacións que figuran no artigo 9.

II. O 25% restante distribuirase entre as comunidades autónomas de réxime común atendendo:

a) Ao peso relativo da poboación axustada de cada comunidade autónoma en 2009, en relación á poboación axustada total das comunidades autónomas de réxime común, nesa mesma data. A poboación axustada calcularase mediante as variables e ponderacións que figuran no artigo 9.

b) O peso relativo da poboación potencialmente dependente de cada comunidade autónoma corrixida polo factor de ponderación en relación ao total correspondente a todas as comunidades autónomas de réxime común, segundo os datos da Resolución do 21 de maio de 2009, do Instituto de Maiores e Servizos Sociais (IMSERSO), pola que se publica o Acordo do Consello de Ministros do 8 de maio de 2009, polo que se aproba o marco de cooperación interadministrativa e criterios de repartición de créditos da Administración xeral do Estado para o financiamento durante o 2009 do nivel acordado previsto na Lei 39/2006, do 14 de decembro, de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

c) O peso relativo do número de persoas recoñecidas como dependentes con dereito a prestación, rexistradas no Sistema de Información do SAAD (SISAAD), en relación ao total correspondente a todas as comunidades autónomas de réxime común, segundo os datos e ponderacións utilizados na Resolución do 21 de maio de 2009, do IMSERSO, pola que se publica o Acordo do Consello de Ministros do 8 de maio de 2009, polo que se aproba o marco de cooperación interadministrativa e criterios de repartición de créditos da Administración xeral do Estado para o financiamento durante o 2009 do nivel acordado previsto na Lei 39/2006, do 14 de decembro, de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

A variable a) ponderarase ao 50% mentres que a b) se ponderará ao 40% e a c) ao 10%, para os efectos de realizar a distribución da porcentaxe dos recursos adicionais desta epígrafe II.

B. Outros recursos adicionais.

I. Recursos para as comunidades autónomas con dispersión superior á media: o Estado achegará un fondo de 50 millóns para as comunidades autónomas de réxime común cuxa dispersión sexa superior á media destas, que se asignará en atención ao peso relativo do seu número de entidades singulares de poboación no ano 2009 en relación ao total do das comunidades autónomas que cumpren esta condición. A dispersión medirase en termos de habitante por entidade singular de poboación, sendo a dispersión superior á media se a citada ratio é inferior á media, referíndose os valores ao ano 2009.

II. Recursos para as comunidades autónomas con densidade poboacional inferior á media: o Estado achegará un fondo de 50 millóns, que se distribuirán entre as comunidades autónomas de réxime común cuxa densidade poboacional sexa inferior á media destas, en atención ao peso relativo da súa poboación axustada do ano 2009 en relación ao total da das comunidades autónomas que cumpren esta condición. A densidade poboacional medirase en termos de habitante por quilómetro cadrado, referíndose os valores ao ano 2009. A poboación axustada calcularase mediante as variables e ponderacións que figuran no artigo 9.

III. Recursos para as políticas de normalización lingüística: refórzase o financiamento destas políticas cun importe equivalente a multiplicar por 2,5 o financiamento que proporcionaría o sistema regulado na Lei 21/2001, do 27 de decembro, no ano 2009, por estas políticas, naquelas comunidades autónomas con competencias na materia.

2. En relación á aplicación do statu quo 2009 e á incorporación de recursos adicionais, para os efectos deste artigo entenderanse como recursos proporcionados polo sistema de financiamento regulado na Lei 21/2001, do 27 de decembro, os seguintes, para cada comunidade autónoma:

a) O importe dos recursos definitivos correspondentes ao sistema de financiamento regulado na Lei 21/2001, do 27 de decembro, que se liquidarían para o ano 2009, en termos normativos.

b) O importe da garantía de financiamento dos servizos de asistencia sanitaria, que tería correspondido a cada comunidade autónoma, no suposto de serlles aplicable a regulación prevista no artigo 115 da Lei 2/2008, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2009, aos supostos e variables do ano 2009, co límite conxunto de 500 millóns de euros.

c) Os ingresos polos impostos sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, sucesións e doazóns e tributos sobre o xogo, computados con criterio normativo, en valores do 2009.

O valor normativo destes ingresos computarase conforme as seguintes regras:

1. Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados. Correspóndese co 85% do importe recadado por este imposto no ano 2009, en termos homoxéneos.

Enténdese polo importe do recadado en termos homoxéneos o importe da recadación en cada comunidade autónoma que se corresponde coa aplicación da normativa destes impostos en vigor en 1 de xaneiro de 2009.

2. Imposto sobre sucesións e doazóns. Correspóndese co valor normativo do ano 2009, nos termos definidos nos artigos 3 e 19.

3. Tributos sobre o xogo. Correspóndese co valor normativo do ano 2009, nos termos definidos nos artigos 3 e 19.

d) Os ingresos por taxas afectas aos servizos transferidos computados en valores normativos do 2009, nos termos definidos nos artigos 3 e 19.

e) A compensación estatal pola supresión do gravame do imposto sobre o patrimonio.

f) Os ingresos pola recadación do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos e imposto especial sobre determinados medios de transporte, polo seu valor normativo no ano 2009, entendendo por tal a recadación real imputada a cada comunidade autónoma no dito ano sen o exercicio das competencias normativas.

g) O custo dos servizos transferidos ata a entrada en vigor do sistema regulado nesta lei cuxo importe non fose tido en conta na determinación dos recursos definitivos do ano 2009 mencionados na alínea a).

h) Os importes da dotación complementaria para o financiamento da asistencia sanitaria e da dotación de compensación de insularidade incluídas na Lei de orzamentos xerais do Estado para 2009, por un importe para o conxunto das comunidades autónomas de 655 millóns de euros.

i) O importe do financiamento polos servizos traspasados polo Instituto Social da Mariña con anterioridade a 2002, que se transfire desde o orzamento do organismo a determinadas comunidades autónomas, correspondente ao ano 2009.

Artigo 6. Recursos adicionais que se integran no sistema de financiamento no ano 2010.

O Estado incorpora aos recursos definitivos proporcionados polo sistema para o 2010 os seguintes recursos adicionais:

A. Un importe de 1.200 millóns de euros repartidos entre as comunidades autónomas de réxime común, en atención ao peso relativo do número de persoas recoñecidas como dependentes con dereito a prestación, rexistradas no SISAAD, en relación ao total correspondente a todas as comunidades autónomas de réxime común, segundo os datos

e ponderacións utilizados na Resolución do 21 de maio de 2009, do IMSERSO, pola que se publica o Acordo do Consello de Ministros do 8 de maio de 2009, polo que se aproba o marco de cooperación interadministrativa e criterios de repartición de créditos da Administración xeral do Estado para o financiamento durante o 2009 do nivel acordado previsto na Lei 39/2006, do 14 de decembro, de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia.

B. Un importe de 1.200 millóns de euros, repartidos en atención ao peso relativo da poboación axustada de cada comunidade autónoma en 2009, en relación á poboación axustada total das comunidades autónomas de réxime común, nesa mesma data. A poboación axustada calcularase mediante as variables e ponderacións que figuran no artigo 9.

A incorporación destes recursos adicionais, en virtude da gradualidade, producirá efectos por primeira vez en 2012, coa liquidación definitiva dos recursos do sistema correspondentes ao ano 2010.

Na liquidación do 2012 garántese que o importe dos recursos adicionais, incluídos os fondos de converxencia, será un 30% superior ao resultado do total dos incorporados en 2009, que se liquidarán en 2011.

Sección 2.ª Recursos financeiros do sistema no ano base

Artigo 7. *Recursos financeiros do sistema no ano base 2007.*

As necesidades globais de financiamento a que se refire o artigo 2 financiaranse con todos os recursos do sistema, nos seus valores do ano 2007, que se relacionan nos artigos 8, 9 e 10.

Artigo 8. *Capacidade tributaria.*

A capacidade tributaria no ano base defínese como o conxunto dos recursos tributarios que corresponden a cada comunidade autónoma, no ano 2007.

Forman parte da capacidade tributaria no ano base os seguintes recursos tributarios:

a) Recadación do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados no ano 2007, conforme o seu valor normativo computado segundo o previsto no artigo 3.

b) Recadación do imposto sobre sucesións e doazóns, tributos sobre o xogo e taxas afectas aos servizos transferidos, polos seus valores normativos do ano 2007, computados segundo o previsto no artigo 3.

c) Recadación do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos e do imposto especial sobre determinados medios de transporte polo seu valor normativo no ano 2007, computadas segundo o previsto no artigo 3.

d) Tarifa autonómica do imposto sobre a renda das persoas físicas dos residentes na comunidade autónoma, correspondente a unha participación autonómica do 50% no rendemento do dito imposto.

e) Cesión do 50 por cento da recadación líquida por IVE.

A atribución á comunidade autónoma do rendemento do 50 por cento da recadación líquida por IVE no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, antes de descontar a participación das comunidades autónomas de réxime común e entidades locais, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre o valor engadido, obtidos unha vez deducidas da recadación bruta as devolucións reguladas na normativa tributaria e as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidos no Concerto coa Comunidade Autónoma do País Vasco e no Convenio coa Comunidade Foral de Navarra.

O valor da cesión do 50 por cento do IVE para o ano base 2007 determínase do modo seguinte:

$$IVE_i(2007) = IVE_E(2007) * 50\% * ICV_i(2007)$$

O termo $IVE_E(2007)$ representa a recadación líquida por IVE obtida polo Estado en 2007.

O termo $ICV_i(2007)$ representa o índice de consumo da comunidade autónoma *i* para 2007, certificado polo INE.

f) Cesión do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa.

A atribución á comunidade autónoma do rendemento do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, antes de descontar a participación das comunidades autónomas de réxime común e entidades locais, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre a cervexa, obtidos unha vez deducidas da recadación bruta as devolucións reguladas na normativa tributaria e as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidos no Concerto coa Comunidade Autónoma do País Vasco e no Convenio coa Comunidade Foral de Navarra.

O valor da cesión do 58 por cento do imposto sobre a cervexa para o ano base 2007 determínase do modo seguinte:

$$IEC_i(2007) = IEC_E(2007) * 58\% * ICC_i(2007)$$

O termo $IEC_E(2007)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre a cervexa obtida polo Estado en 2007.

O termo $ICC_i(2007)$ representa o índice de consumo da comunidade autónoma *i* para 2007, certificado polo INE.

g) Imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.

h) Cesión do 58 por cento da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas.

A atribución á comunidade autónoma do rendemento do 58 por cento da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, antes de descontar a participación das comunidades autónomas de réxime común e entidades locais, con criterio de caixa, polos conceptos que integran os impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas, obtidos unha vez deducidas da recadación bruta as devolucións reguladas na normativa tributaria e as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidos no Concerto coa Comunidade Autónoma do País Vasco e no Convenio coa Comunidade Foral de Navarra.

O valor da cesión do 58 por cento dos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas para o ano base 2007 determínase do modo seguinte:

$$IEA_i(2007) = IEA_E(2007) * 58\% * ICA_i(2007)$$

O termo $IEA_E(2007)$ representa a recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas obtida polo Estado en 2007.

O termo $ICA_i(2007)$ representa o índice de consumo da comunidade autónoma *i* para 2007, certificado polo INE.

i) Cesión do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos.

A atribución á comunidade autónoma do rendemento do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, antes de descontar a participación das comunidades autónomas de réxime común e entidades locais, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre hidrocarburos, obtidos unha vez deducidas da recadación bruta as devolucións reguladas na normativa tributaria e as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidos no Concerto coa Comunidade Autónoma do País Vasco e no Convenio coa Comunidade Foral de Navarra.

O valor da cesión do 58 por cento do imposto sobre hidrocarburos para o ano base 2007 determínase do modo seguinte:

$$IEH_i(2007) = IEH_E(2007) * 58\% * ICH_i(2007)$$

O termo $IEH_E(2007)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos obtida polo Estado en 2007.

O termo $ICH_i(2007)$ representa o índice de entregas de gasolinas, gasóleos e fuel óleos, segundo datos do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio ponderados polos correspondentes tipos impositivos, na comunidade autónoma i en 2007.

j) Cesión do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre os elaborados do tabaco.

A atribución á comunidade autónoma do rendemento do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre os elaborados do tabaco no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, antes de descontar a participación das comunidades autónomas de réxime común e entidades locais, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre os elaborados do tabaco, obtidos unha vez deducidas da recadación bruta as devolucións reguladas na normativa tributaria e as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidos no Concerto coa Comunidade Autónoma do País Vasco e no Convenio coa Comunidade Foral de Navarra.

O valor da cesión do 58 por cento do imposto sobre os elaborados do tabaco para o ano base 2007 determínase do modo seguinte:

$$IELT_i(2007) = IELT_E(2007) * 58\% * ICT_i(2007)$$

O termo $IELT_E(2007)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre os elaborados do tabaco obtida polo Estado en 2007.

O termo $ICT_i(2007)$ representa o índice de vendas a expendedorías da comunidade autónoma i en 2007, certificadas polo Comisionado para o Mercado de Tabacos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

k) Cesión do 100 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade.

A atribución á comunidade autónoma do rendemento do 100 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade no seu territorio suxéitase ás seguintes regras:

Enténdese por recadación líquida o conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal, antes de descontar a participación das comunidades autónomas de réxime común, con criterio de caixa, polos conceptos que integran o imposto sobre a electricidade, obtidos unha vez deducidas da recadación bruta as devolucións establecidas na normativa tributaria.

O valor da cesión do 100 por cento do imposto sobre a electricidade para o ano base 2007 determínase do modo seguinte:

$$IEE_i(2007) = IEE_E(2007) * ICE_i(2007)$$

O termo $IEE_E(2007)$ representa a recadación líquida polo imposto sobre a electricidade obtida polo Estado en 2007.

O termo ICE_i (2007) representa o índice de consumo neto de enerxía eléctrica na comunidade autónoma i en 2007, elaborado a partir dos datos do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio.

As recadacións líquidas e os índices de consumo, vendas e entregas que determinan o valor da cesión do imposto a cada comunidade autónoma no ano base, correspóndense cos certificados na liquidación referida na letra a) do artigo 3.

Artigo 9. *Transferencia do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais.*

A transferencia do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais ten por obxecto asegurar que cada comunidade autónoma recibe os mesmos recursos por habitante axustado para financiar os servizos públicos fundamentais esenciais do Estado de benestar. É un mecanismo de garantía no cal participan todas as comunidades autónomas cunha porcentaxe dos seus recursos tributarios anteriormente definidos, en termos normativos, e o Estado coa súa achega de recursos adicionais.

Este mecanismo de garantía instruméntase mediante os seguintes elementos:

a) Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais: o Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais (en diante, o Fondo de Garantía) fórmase no ano base co 75% dos recursos tributarios anteriormente definidos do ano 2007 que corresponden a cada comunidade autónoma, en termos normativos e debidamente homoxeneizados, e coa achega provisional do Estado polos recursos adicionais da letra A e epígrafes I e II da letra B, ambos do artigo 5, e o importe da letra g) do artigo 3.

Posteriormente, coa incorporación dos recursos adicionais previstos no artigo 6 ás necesidades globais de financiamento, engadirase o importe destes recursos adicionais á achega provisional do Estado ao Fondo de Garantía no ano base, constituíndo a achega definitiva do Estado no ano base.

b) Participación das comunidades autónomas no Fondo de Garantía: as comunidades autónomas participan no Fondo de Garantía correspondente ao 2007 conforme a súa repartición atendendo ás seguintes variables, que determinan a unidade de necesidade ou poboación axustada:

Poboación. A distribución por esta variable efectúase proporcionalmente á poboación contida no padrón para cada comunidade autónoma, en 1 de xaneiro de 2007, elaborado polo Instituto Nacional de Estatística (INE). A ponderación desta variable é do 30 por cento.

Superficie. A repartición de acordo con esta variable lévase a cabo en función da superficie territorial, en km^2 , de cada comunidade autónoma publicada polo INE. A ponderación desta variable é do 1,8 por cento.

Dispersión. A asignación por esta variable efectúase en proporción ao número de entidades singulares, núcleos de poboación, de cada comunidade autónoma, segundo os datos facilitados polo INE, obtidos do Padrón municipal de 2007. A ponderación desta variable é do 0,6 por cento.

Insularidade. A imputación por esta variable efectúase proporcionalmente á distancia en quilómetros, ponderada por tramos, entre as costas da península e as capitais insulares, sobre a base da información facilitada polo Ministerio de Fomento ou departamento competente. A ponderación desta variable é do 0,6 por cento.

Poboación protexida equivalente distribuída en sete grupos de idade, conforme a metodoloxía descrita no Informe do Grupo de Traballo de Análise do Gasto Sanitario, publicado en setembro de 2007. A distribución por esta variable efectúase proporcionalmente ao seu valor para 2007, segundo as estatísticas elaboradas polo Ministerio de Sanidade e Consumo. A ponderación desta variable é do 38 por cento.

Conforme a dita metodoloxía, para efectos de determinar a poboación protexida equivalente, a poboación protexida pódese por 1,031 para nenos de 0 a 4 anos, por 0,433 entre 5 e 14, por 0,547 entre 15 e 44, por 0,904 entre 45 e 54, por 1,292 entre 55 e 64, por 2,175 entre 65 e 74, e finalmente por 2,759 a partir de 75 anos.

Poboación maior de sesenta e cinco anos. A asignación, de acordo con esta variable, lévase a cabo en función da poboación maior de sesenta e cinco anos do Padrón para cada comunidade autónoma, en 1 de xaneiro de 2007, elaborado polo INE. A ponderación desta variable é do 8,5 por cento.

Poboación entre 0 e 16 anos. A asignación, de acordo con esta variable, lévase a cabo en función da poboación entre 0 e 16 anos do Padrón para cada comunidade autónoma, en 1 de xaneiro de 2007, elaborado polo INE. A ponderación desta variable é do 20,5 por cento.

c) Cálculo da transferencia de garantía: a transferencia de garantía é o saldo positivo ou negativo por comunidade autónoma da diferenza entre o importe da participación de cada comunidade no Fondo de Garantía para o ano 2007 e o 75% dos recursos tributarios en termos normativos de cada comunidade autónoma correspondentes ao ano 2007.

$$TG_i(2007) = PFG_i(2007) - 75\% RT_i(2007)$$

Artigo 10. *Fondo de Suficiencia Global.*

1. O Fondo de Suficiencia Global de cada comunidade autónoma no ano base é a diferenza, positiva ou negativa, entre as necesidades globais de financiamento da comunidade autónoma no ano base e a suma da súa capacidade tributaria, máis a transferencia positiva ou negativa do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais, no mesmo ano.

2. Como consecuencia do sinalado no artigo 5, a determinación do Fondo de Suficiencia Global de cada comunidade autónoma no ano base realizarase inicialmente de forma provisional sen prexuízo dunha primeira regularización cando se coñezan as variables e os recursos necesarios para determinar o cumprimento do obxectivo sinalado no mencionado artigo.

Para o cumprimento do sinalado no parágrafo anterior, pátense das necesidades globais de financiamento de cada comunidade autónoma no ano 2009, representadas polo cumprimento do obxectivo sinalado no artigo 5. Compáranse esas necesidades globais de financiamento coa suma da capacidade tributaria e da transferencia positiva ou negativa do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais que corresponden a cada comunidade autónoma nos seus valores do ano 2009, conforme o establecido neste título. Por diferenza obtense o Fondo de Suficiencia Global da comunidade autónoma no ano 2009, cuxo importe se converte a valores do ano base, mediante a aplicación da variación entre o ITE 2009 e o ITE 2007, determinados de acordo co establecido no artigo 20.

3. No momento da incorporación dos recursos adicionais descritos no artigo 6 ás necesidades globais de financiamento e como consecuencia da inclusión destes recursos na achega do Estado ao Fondo de Garantía no ano base, procederase a determinar o Fondo de Suficiencia Global de cada comunidade autónoma para o ano 2010, regularizándose definitivamente o correspondente ao ano base.

Para o cumprimento do sinalado no parágrafo anterior pátense das necesidades globais de financiamento de cada comunidade autónoma correspondentes ao ano 2010, unha vez incrementadas cos recursos adicionais establecidos no artigo 6. Compáranse as ditas necesidades globais de financiamento coa suma da capacidade tributaria e da transferencia positiva ou negativa do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais que corresponden a cada comunidade autónoma nos seus valores do ano 2010, calculada esta última a partir da achega definitiva do Estado ao Fondo de Garantía no ano base, descrita no último parágrafo da letra a) do artigo 9. Por diferenza obtense o Fondo de Suficiencia Global da comunidade autónoma no ano 2010, cuxo importe se converte a valores do ano base, mediante a aplicación da variación entre o ITE 2010 e o ITE 2007, determinados conforme o establecido no artigo 20.

Sección 3.ª *Evolución do sistema de financiamento: suficiencia dinámica*Artigo 11. *Evolución do sistema de financiamento. Suficiencia dinámica.*

1. O financiamento de cada comunidade autónoma estará constituído polo valor definitivo, correspondente a cada ano, dos recursos do sistema de financiamento que lle sexan aplicables.

2. Para estes efectos, a partir da entrada en vigor do sistema e en relación cos recursos constituídos pola tarifa autonómica do IRPF, a porcentaxe cedida de IVE e impostos especiais de fabricación, a transferencia do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais e o Fondo de Suficiencia Global, as comunidades autónomas recibirán, cada ano, o financiamento correspondente ás entregas á conta de cada un dos citados recursos que lles sexan de aplicación e, no ano en que se coñezan todos os valores definitivos dos citados recursos, a liquidación definitiva que corresponda, por diferenza entre o importe dos valores definitivos deles e as entregas á conta percibidas.

Para a determinación do importe das entregas á conta sinaladas no parágrafo anterior utilizaranse as previsións existentes na data de elaboración polo Goberno do anteproxecto de lei de orzamentos xerais do Estado do exercicio que corresponda.

3. Aliquidación definitiva de todos os recursos do sistema e dos fondos de converxencia regulados no título II practicarase de forma conxunta nun só acto. No suposto de que a liquidación definitiva dos recursos sinalados no número 2 anterior sexa negativa ingresarse mediante compensación no importe que a comunidade autónoma perciba en concepto de liquidación do resto de recursos do sistema e dos fondos de converxencia autonómica regulados no título II, e, de non ser este suficiente, o saldo restante compensarase no importe que reciba mensualmente polas entregas á conta de calquera recurso do sistema, ata a súa total cancelación.

No anterior suposto compensarase, en primeiro lugar, o saldo negativo da liquidación das transferencias do Fondo de Garantía, importe que deberá cancelarse en todo caso no ano da liquidación.

No suposto en que non sexa posible efectuar as compensacións anteriores cos recursos do exercicio en que se practica a liquidación, empregaranse as entregas á conta do exercicio seguinte, de calquera recurso do sistema.

Artigo 12. *Tarifa autonómica do IRPF: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.*

As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta do rendemento definitivo.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{TIRi}(x) = RPC_{PGE}(x) * Ia_{TIRi}(x/ua) * 0,98$$

Sendo:

- $AC_{TIRi}(x)$ o importe anual do anticipo que deberá aboar o Estado á comunidade autónoma i en concepto de entrega á conta do rendemento no ano (x) da tarifa autonómica do IRPF.
- $RPC_{PGE}(x)$ o importe da previsión orzamentaria de ingresos de IRPF para o ano (x) por retencións, pagamentos á conta e pagamentos fraccionados.
- $Ia_{TIRi}(x/ua)$ o índice de actualización ou incremento previsto, para a tarifa autonómica do imposto da comunidade autónoma i, entre o último ano (ua) con liquidación definitiva practicada e o ano (x).

O índice de actualización é o resultado de practicar a seguinte operación:

$$Ia_{TIRi}(x/ua) = \left[\frac{CL_i(ua) + RND_i(ua)}{CL(ua) + RND(ua)} * \frac{\hat{C}L_i(x)}{\hat{C}L_i(x)} * \frac{CL(ua) + RND(ua)}{RPC(ua)} \right]$$

Nesta fórmula, as razóns que figuran no segundo membro representan respectivamente:

$\frac{CL_i(ua) + RND_i(ua)}{CL(ua) + RND(ua)}$	Relación das cotas líquidas por tarifa autonómica do IRPF máis retencións de non declarantes da comunidade autónoma i, sobre a cota líquida total do IRPF máis as retencións de non declarantes totais, no último ano con datos definitivos.
$\frac{\hat{C}L_i(x)}{\hat{C}L_i(x)}$	Relación entre a estimación da cota autonómica da comunidade autónoma i resultante de aplicar modificacións normativas aprobadas por ela para o ano (x), respecto ao último ano coñecido (ua), e igual estimación sen considerar as ditas modificacións.
$\frac{CL(ua) + RND(ua)}{RPC(ua)}$	Índice de discrepancia entre a cota líquida total máis as retencións de non declarantes totais, ambos do último exercicio coñecido e os dereitos recoñecidos netos correspondentes a retencións, pagamentos á conta e pagamentos fraccionados, polo IRPF, nese mesmo exercicio.

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucións de ingresos no concepto do IRPF.

A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da tarifa autonómica do IRPF definida no artigo 26.1.B).a) correspondente a cada ano e as entregas á conta percibidas por este tributo nese ano.

Artigo 13. Cesión do 50 por cento da recadación líquida por IVE: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta do rendimento definitivo.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IVEi}(x) = 50\% * RP_{IVE}(x) * ICVP_i(x) * 0,98$$

Sendo:

$AC_{IVEi}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i, en concepto de entrega á conta da recadación de IVE obtida no ano (x).

$RP_{IVE}(x)$, a recadación líquida prevista de IVE no ano (x).

$ICVP_i(x)$, o índice provisional de consumo da comunidade autónoma i para o ano (x).

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucións de ingresos no concepto de IVE.

A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da cesión da recadación líquida por IVE que resulte da aplicación da fórmula contida na letra e) do artigo 8 a cada ano, e as entregas á conta percibidas por este tributo nese ano.

Artigo 14. *Cesión do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.*

As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta do rendemento definitivo.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IECi}(x) = 58\% * RP_{IEC}(x) * ICCP_i(x) * 0,98$$

Sendo:

$AC_{IECi}(x)$ é o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre a cervexa obtida no ano (x) .

$RP_{IEC}(x)$, a recadación líquida prevista polo imposto sobre a cervexa no ano (x) .

$ICCP_i(x)$, o índice provisional de consumo da comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucions de ingresos no concepto de imposto sobre a cervexa.

A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre a cervexa que resulte da aplicación da fórmula contida na letra f) do artigo 8 a cada ano, e as entregas á conta percibidas por este tributo nese ano.

Artigo 15. *Cesión do 58 por cento da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.*

As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta do rendemento definitivo.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IEAi}(x) = 58\% * RP_{IEA}(x) * ICAP_i(x) * 0,98$$

Sendo:

$AC_{IEAi}(x)$ o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación dos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas obtida no ano (x) .

$RP_{IEA}(x)$, a recadación líquida prevista polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas no ano (x) .

$ICAP_i(x)$, o índice provisional de consumo da comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucions de ingresos no concepto dos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas.

A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da cesión da recadación líquida polos impostos sobre produtos intermedios e sobre alcohol e bebidas derivadas, que resulte da aplicación da fórmula contida na letra h) do artigo 8 a cada ano, e as entregas á conta percibidas por este tributo nese ano.

Artigo 16. *Cesión do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.*

As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta do rendemento definitivo.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$AC_{IEHi}(x) = 58\% * RP_{IEH}(x) * ICHP_i(x) * 0,98$$

Sendo:

$A_{CIEHi}(x)$ o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre hidrocarburos obtida no ano (x) .

$RP_{IEH}(x)$, a recadación líquida prevista polo imposto sobre hidrocarburos no ano (x) .

$ICHP_i(x)$, o índice provisional de entregas de gasolinas, gasóleos e fuel óleos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos, da comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucions de ingresos no concepto de imposto sobre hidrocarburos.

A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre hidrocarburos que resulte da aplicación da fórmula contida na letra i) do artigo 8 a cada ano, e as entregas á conta percibidas por este tributo nese ano.

Artigo 17. Cesión do 58 por cento da recadación líquida polo imposto sobre elaborados do tabaco: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta do rendemento definitivo.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$P_{IELTi}(x) = 58\% * RP_{IELT}(x) * ICTP_i(x) * 0,98$$

Sendo:

$P_{IELTi}(x)$ o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i , en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre os elaborados do tabaco obtida no ano (x) .

$RP_{IELT}(x)$, a recadación líquida prevista polo imposto sobre os elaborados do tabaco no ano (x) .

$ICTP_i(x)$, o índice provisional de vendas a expendedorías, da comunidade autónoma i para o ano (x) , ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucions de ingresos no concepto de imposto sobre os elaborados do tabaco.

A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre os elaborados do tabaco que resulte da aplicación da fórmula contida na letra j) do artigo 8 a cada ano e as entregas á conta percibidas por este tributo nese ano.

Artigo 18. Cesión do 100 por cento da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.

As comunidades autónomas participarán na recadación líquida que se obteña en cada exercicio, mediante a determinación dunha entrega á conta do rendemento definitivo.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$P_{IEEi}(x) = RP_{IEE}(x) * ICEP_i(x) * 0,98$$

Sendo:

$P_{IEEi}(x)$ o importe anual do anticipo á comunidade autónoma i en concepto de entrega á conta da recadación do imposto sobre a electricidade obtida no ano (x) .

$RP_{IEE}(x)$, a recadación líquida prevista polo imposto sobre a electricidade no ano (x) .

$ICEP_i(x)$, o índice provisional de consumo neto de enerxía eléctrica na comunidade autónoma i para o ano (x) .

O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos parágrafos anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como devolucións de ingresos no concepto de imposto sobre a electricidade.

A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da cesión da recadación líquida polo imposto sobre a electricidade que resulte da aplicación da fórmula contida na letra k) do artigo 8 a cada ano e as entregas á conta percibidas por este tributo nese ano.

Artigo 19. *Transferencia do Fondo de Garantía: entregas á conta e liquidación definitiva.*

1. As comunidades autónomas recibirán unha entrega á conta da transferencia positiva ou negativa do Fondo de Garantía que lles corresponda en cada exercicio.

A determinación da contía desta entrega á conta efectuarase mediante a seguinte operación:

$$ACTG_i(x) = PPFGi(x) - 75\% PRT_i(x)$$

Sendo:

$ACTG_i(x)$ o importe anual do anticipo con destino ou procedente da comunidade autónoma i en concepto de entrega á conta da transferencia do Fondo de Garantía correspondente ao ano (x) .

$PPFG_i(x)$, a previsión de participación no Fondo de Garantía, correspondente á comunidade autónoma i no ano (x) .

$PRT_i(x)$, a previsión de recadación de recursos tributarios correspondentes á comunidade autónoma i no ano (x) , en termos normativos.

2. Previsión do Fondo de Garantía. A previsión do Fondo de Garantía para o ano (x) intégrase polos seguintes importes:

a) O 75% da previsión dos recursos tributarios suxeitos a liquidación para o ano (x) , en termos normativos e homoxeneizados.

En relación cos recursos suxeitos a liquidación enténdese por valor normativo o importe do seu rendemento sen ter en conta o exercicio de competencias normativas realizado pola comunidade autónoma.

b) O 75% da previsión dos recursos tributarios que non son liquidados pola Administración xeral do Estado, en valores normativos, para o ano (x) , de acordo cos últimos datos dispoñibles.

A suma das letras a) e b), para cada comunidade autónoma, correspóndese co 75% da previsión de recursos tributarios [$PRT_i(x)$].

c) O importe provisional da achega do Estado no ano (x) . Este determínase mediante a aplicación ao importe achegado polo Estado no ano base do cociente entre o ITE provisional do ano (x) en relación ao ITE do ano base, calculados conforme se definen no artigo 20.

3. Previsión da participación de cada comunidade autónoma no Fondo de Garantía. A previsión da participación da comunidade autónoma i no ano x [$PPFG_i(x)$] é o resultado de distribuír o importe do Fondo de Garantía descrito no número anterior, conforme as variables e as súas ponderacións establecidas na letra b) do artigo 9, polos seus valores previstos para o ano (x) .

Enténdese por valores previstos das variables para o ano (x) os correspondentes ao último ano publicado no momento de determinar as entregas á conta dos recursos tributarios a liquidar.

4. Os valores normativos dos recursos tributarios que non son liquidados polo Estado serán os seguintes:

I. Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados. Os valores normativos serán os seguintes:

a) Para o ano 2009, o valor normativo deste imposto para cada comunidade autónoma correspóndese co 85% do importe recadado por este imposto, en termos homoxéneos.

b) Para o resto de anos, o valor normativo no ano (x) para cada comunidade autónoma será o resultado de aplicar ao valor normativo do ano 2009 o índice que resulta da variación da suma dos rendementos definitivos polo IRPF, IVE e IIEE de fabricación percibidos por cada comunidade autónoma no ano (x) respecto aos rendementos por eses mesmos conceptos no ano 2009, en termos homoxéneos e sen capacidade normativa.

II. Imposto sobre sucesións e doazóns, tributos sobre o xogo e taxas afectas aos servizos transferidos. Os valores normativos no ano (x) serán o resultado de actualizar os seus importes no ano base, polo cociente entre o ITE definitivo do ano (x) en relación ao ITE do ano base, calculados conforme se definen no artigo 20.

III. Imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos. Os valores normativos no ano (x) correspóndense coa recadación real por estes impostos imputada a cada comunidade autónoma no ano (x), sen o exercicio de competencias normativas.

5. O importe que se obteña en concepto de entrega á conta, segundo a fórmula establecida nos números anteriores, farase efectivo a cada comunidade autónoma, no suposto de ser positiva a transferencia, ou por cada comunidade autónoma, no caso de que o seu signo sexa negativo, mediante entrega por doceavas partes mensuais, tramitándose como pagamentos ou ingresos, respectivamente, por operacións non orzamentarias do Estado.

No suposto de que a transferencia do Fondo de Garantía sexa negativa, as entregas á conta ingresaranse mediante compensación no importe que a comunidade autónoma perciba mensualmente polas entregas á conta do resto de recursos.

6. A liquidación definitiva determinarase pola diferenza entre o valor definitivo da transferencia do Fondo de Garantía que resulte do cálculo para cada ano do previsto no artigo 9 e as entregas á conta percibidas.

Os valores definitivos das variables de repartición do Fondo de Garantía para o ano (x) serán os últimos dispoñibles no momento de coñecerse os valores definitivos dos recursos tributarios a liquidar no ano (x), referidos a 1 de xaneiro.

A achega definitiva do Estado ao Fondo de Garantía no ano (x) calcularase mediante a aplicación á achega do Estado no ano base do cociente entre o ITE definitivo do ano (x) en relación ao ITE do ano base, calculados conforme se definen no artigo 20.

O importe que se obteña en concepto de liquidación definitiva farase efectivo a cada comunidade autónoma, tramitándose como pagamentos ou ingresos, respectivamente, por operacións non orzamentarias do Estado.

7. Ao finalizar o exercicio, o saldo do concepto de operacións non orzamentarias polas entregas á conta e liquidacións definitivas das transferencias do Fondo de Garantía cancelarase, aplicándose ao orzamento de gastos ou ingresos, segundo proceda, en concepto de transferencias.

Artigo 20. *Fondo de Suficiencia Global: determinación das entregas á conta e da liquidación definitiva.*

1. As comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía recibirán cada ano, ou farán efectiva, de ser o caso, unha entrega á conta do Fondo de Suficiencia Global que lles corresponda, que se determinará por aplicación da seguinte fórmula:

$$FS_i(x) = FS_i(2007) * [ITE(x)/ITE(2007)] * 0,98$$

Sendo:

$FS_i(x)$ o importe anual da entrega á conta para a comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía i , no ano (x) , do seu Fondo de Suficiencia Global.

$FS_i(2007)$, o importe para a comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía i , no ano base, do seu Fondo de Suficiencia Global.

$ITE(x)$ e $ITE(2007)$, os importes provisionais dispoñibles dos ITE no ano (x) e no ano base, respectivamente, debidamente homoxeneizados.

Para estes efectos, dotaranse na sección 32 dos orzamentos xerais do Estado os créditos correspondentes aos importes calculados, que se farán efectivos por doceavas partes, para o suposto de comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía con Fondo de Suficiencia Global positivo.

As entregas á conta do Fondo de Suficiencia Global a favor do Estado ingresaránse por doceavas partes, mediante compensación coas entregas á conta dos recursos tributarios a liquidar. Neste suposto, o resultado da fórmula anterior reflectirase como dereito no capítulo IV do orzamento de ingresos do Estado.

2. A liquidación definitiva do Fondo de Suficiencia Global de cada comunidade autónoma determinarase pola diferenza entre o valor definitivo do Fondo no ano (x) , resultante da aplicación do cociente entre o ITE definitivo no ano (x) e o ITE do ano base debidamente homoxeneizados, e o importe das entregas á conta percibidas calculadas co ITE provisional. No suposto de que a dita liquidación sexa a favor do Estado ingresarase no orzamento de ingresos do Estado mediante compensación. Se a liquidación é a favor da comunidade autónoma aplicarase ao crédito correspondente da sección 32.

Para os efectos anteriores, o ITE está constituído pola recadación estatal no exercicio, excluídos os recursos tributarios cedidos ás comunidades autónomas, por IRPF, IVE e os impostos especiais de fabricación sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos e sobre os elaborados do tabaco.

3. O Ministerio de Economía e Facenda realizará os cálculos necesarios para homoxeneizar os ITE cuxa variación se deba estimar, conforme os criterios establecidos nesta lei, de maneira que os cambios derivados das distintas cesións de impostos resulten neutrais na medición desta variación.

Para dar cumprimento ao anterior observaránse as seguintes regras xerais:

a) Os ITE cuxa variación se determina deberán conter os importes imputados ao orzamento do Estado polas entregas á conta e liquidacións dos recursos tributarios cedidos mencionados no número anterior. No suposto de que as entregas á conta imputadas no ano base non estean calculadas cos mesmos termos de cesión que no ano corrente, realizarase unha simulación das do ano base neses mesmos termos. Isto mesmo se levará a cabo coas liquidacións imputadas nos ITE que se comparan.

b) Enténdese por termos de cesión as porcentaxes de cesión dos tributos utilizadas para o cálculo das entregas á conta e do rendemento definitivo.

c) No suposto de que se produzan aprazamentos ou fraccionamentos das liquidacións, a imputación no ano corrente realizarase conforme se ingresen ou paguen aquelas ben en efectivo ou mediante compensación. No ano base computarase a liquidación calculada cos mesmos termos de cesión que no ano corrente sen considerar os aprazamentos.

d) Cando deban realizarse cálculos da variación entre o ITE de dous anos e ningún deles sexa o ano base 2007, a variación deses ITE determinarase polo cociente entre as variacións dos ITE correspondentes aos anos en cuestión en relación co ano base 2007.

O Ministerio de Economía e Facenda poderá realizar as adaptacións na aplicación orzamentaria dos recursos do sistema que permitan as necesarias homoxeneizacións en cumprimento destas regras xerais e da disposición transitoria cuarta.

Artigo 21. *Revisión do Fondo de Suficiencia Global.*

Serán causas de revisión do valor do Fondo de Suficiencia Global no ano base as seguintes:

1. Traspaso de novos servizos, ampliacións ou revisións de valoracións de traspasos anteriores, acordados pola respectiva comisión mixta e aprobados por real decreto. A revisión será feita de oficio polo Ministerio de Economía e Facenda, de acordo coa valoración do traspaso referida ao ano base que se recolla no respectivo real decreto. Esta revisión producirá efectos desde o comezo do exercicio seguinte á aprobación do real decreto de traspaso, sempre e cando a publicación deste se realizase antes da aprobación polo Goberno do proxecto de lei de orzamentos xerais do Estado. En calquera caso, dado que, no momento do traspaso, o ITE que se aplica para converter en valores do ano base 2007 o custo efectivo é provisional, o valor definitivo da revisión do Fondo de Suficiencia Global ocasionada polo traspaso axustarase unha vez que se coñeza o valor definitivo do ITE correspondente ao ano do traspaso.

2. Efectividade de cesión de tributos de acordo coas regras establecidas na lei reguladora dela. Para que a revisión se efectúe deberá ser acordada pola respectiva comisión mixta, de acordo co valor estimado que tería tido a recadación na comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía do tributo que se cede no ano base.

O novo valor obtido polo Fondo de Suficiencia Global producirá efectos desde o comezo do exercicio seguinte a aquel en que se efectuase a súa revisión.

Para efectos do disposto no parágrafo anterior, no caso de tributos que non existan no ano base, a recadación na comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía do tributo que se cede, nese ano base, será a correspondente ao ano de efectividade da cesión, deflactada ao ITE que se aplica para actualizar o seu Fondo de Suficiencia Global.

As variacións nos tipos impositivos estatais dos impostos especiais de fabricación e IVE determinarán unha revisión do Fondo de Suficiencia Global provisional ou definitivo polo importe do incremento ou baixada de recadación estimado para cada comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía. Esta revisión será feita polo Ministerio de Economía e Facenda de oficio, sen que sexa preciso acordo nas comisións mixtas, para estes efectos.

TÍTULO II

Os fondos de converxencia autonómica

Artigo 22. *Fondos de converxencia autonómica.*

Para o cumprimento dos obxectivos de aproximar as comunidades autónomas de réxime común en termos de financiamento por habitante axustado e favorecer a igualdade, así como para favorecer o equilibrio económico territorial de comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, créanse dous novos fondos de converxencia autonómica, descritos nos artigos seguintes.

Artigo 23. *Fondo de Competitividade.*

1. Créase o Fondo de Competitividade, mediante recursos adicionais do Estado, co fin de reforzar a equidade e a eficiencia no financiamento das necesidades dos cidadáns e reducir as diferenzas en financiamento homoxéneo per cápita entre comunidades autónomas, ao mesmo tempo que se incentiva a autonomía e a capacidade fiscal en todas e cada unha das comunidades autónomas e se desincentiva a competencia fiscal á baixa.

Mediante este fondo preténdese garantir que aquelas comunidades autónomas cuxos recursos por habitante axustado proporcionados polo novo modelo previos á aplicación deste fondo sexan inferiores á media, tendo en conta a capacidade fiscal das comunidades autónomas, vexan incrementados os ditos recursos conforme as regras de funcionamento deste fondo.

2. Nos orzamentos xerais do Estado dotarase anualmente o Fondo de Competitividade cos recursos necesarios para cumprir cos citados obxectivos. O importe do Fondo de Competitividade en 2009 será o equivalente ao 70% dos recursos adicionais contidos na epígrafe I da letra A do artigo 5. Este importe actualizarase nos anos seguintes mediante a aplicación da variación do ITE dispoñible no período comprendido entre o 2009 e o ano para o cal se calcule o fondo, determinada coas regras establecidas no artigo 20.

3. O Fondo de Competitividade repartirase anualmente entre as comunidades autónomas de réxime común con financiamento per cápita axustado inferior á media ou á súa capacidade fiscal, en función da súa poboación axustada relativa. Para isto defínense os seguintes conceptos:

1.º Financiamento homoxéneo da comunidade autónoma no ano (x). É o valor normativo definitivo do conxunto de recursos financeiros proporcionados polo presente sistema no ano (x) á comunidade autónoma, unha vez deducido o valor do financiamento das súas competencias non homoxéneas nese ano.

2.º Financiamento non homoxéneo da comunidade autónoma no ano (x). O valor do financiamento no ano (x) que corresponde ás competencias non homoxéneas.

Son competencias non homoxéneas aquelas competencias significativas transferidas a unha comunidade autónoma e integradas no sistema, que non fosen traspasadas e integrado o seu financiamento no sistema no ano (x), para a totalidade das comunidades autónomas.

O valor do financiamento das competencias non homoxéneas no ano (x) é o resultado de aplicar ao seu valor no ano base 2007 o cociente entre o ITE definitivo do ano (x) en relación ao ITE do ano base, ambos debidamente homoxeneizados e calculados conforme o previsto no artigo 20.

En virtude do anterior, as competencias non homoxéneas no ano (x) serán as seguintes:

a) Competencias non homoxéneas que se consideraron para o cómputo das homoxeneizacións negativas do ano base 1999, determinado de acordo co disposto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, axustadas cos posibles servizos traspasados integrados no sistema ata o ano (x) que pasen a ser competencias homoxéneas por teren sido traspasadas a todas as comunidades autónomas.

b) Novas competencias integradas no sistema ata o ano (x) que se correspondan con competencias non homoxéneas.

O valor das competencias non homoxéneas no ano base 2007 será:

Para traspasos efectuados e integrado o seu financiamento no sistema con anterioridade a 1 de xaneiro de 2009, o que corresponda a actualizar o seu valor no ano base 1999, de acordo coa Lei 21/2001, do 27 de decembro, e o establecido no artigo 5.1.B.III desta lei, pola variación do ITE entre os anos 1999 e 2007.

Para traspasos efectuados e integrado o seu financiamento no sistema con posterioridade a 1 de xaneiro de 2009, o que corresponda de acordo co previsto nesta lei.

3.º Financiamento homoxéneo por habitante axustado da comunidade autónoma no ano (x). É o resultado de dividir o financiamento da comunidade autónoma definido no punto 1.º pola súa poboación axustada no ano (x). A poboación axustada calcularase mediante as variables e ponderacións que figuran no artigo 9, aplicadas ao ano (x).

4.º Financiamento homoxéneo por habitante axustado medio no ano (x). É o resultado de dividir o total do financiamento homoxéneo das comunidades autónomas de réxime común no ano (x) entre o total da poboación axustada nese ano.

5.º Capacidade fiscal da comunidade autónoma no ano (x). É o valor resultante da suma dos recursos tributarios dunha comunidade autónoma no ano (x), incluídos na capacidade tributaria, computados polos seus valores normativos, sempre e cando os valores reais non resulten inferiores, caso en que se computarían os reais.

6.º Capacidade fiscal por habitante axustado da comunidade autónoma no ano (x). É o resultado de dividir a capacidade fiscal definida no punto anterior pola poboación axustada daquela no ano (x). A poboación axustada calcularase mediante as variables e ponderacións que figuran no artigo 9, aplicadas ao ano (x).

7.º Capacidade fiscal por habitante axustado media no ano (x). É o resultado de dividir o total da capacidade fiscal das comunidades autónomas de réxime común no ano (x) entre o total da poboación axustada nese ano.

8.º Índice de capacidade fiscal por habitante axustado da comunidade autónoma no ano (x). O resultado de sumar 0,75 ao cociente da capacidade fiscal por habitante axustado da comunidade autónoma no ano (x) entre a capacidade fiscal por habitante axustado media no ano (x) unha vez ponderado por 0,25.

4. En virtude do anterior, son beneficiarias do Fondo de Competitividade do ano (x) aquelas comunidades autónomas que, respecto ao ano (x), cumpran calquera das seguintes condicións:

a) Que o índice que representa o seu financiamento homoxéneo por habitante axustado respecto ao financiamento homoxéneo por habitante axustado medio sexa inferior a 1.

b) Que o índice que representa o seu financiamento homoxéneo por habitante axustado respecto ao financiamento homoxéneo por habitante axustado medio sexa inferior ao índice da súa capacidade fiscal por habitante axustado. O índice de capacidade fiscal por habitante axustado para estes efectos non poderá superar, en ningún caso, o límite establecido na lei.

5. A dotación anual do Fondo de Competitividade repartirase entre as comunidades autónomas beneficiarias do Fondo, en atención ao peso da súa poboación axustada en relación co total da poboación axustada das comunidades autónomas beneficiarias.

Cando o índice que resulta de dividir o financiamento homoxéneo da comunidade autónoma por habitante axustado, unha vez sumada a súa participación nos fondos de converxencia autonómica, polo financiamento homoxéneo por habitante axustado medio, alcance o índice de capacidade fiscal co límite establecido na lei, ou a unidade no suposto de ser o índice de capacidade fiscal menor que 1, a comunidade autónoma terá alcanzado o obxectivo do Fondo de Competitividade, nese ano, polo que non recibirá máis fondos por este concepto.

O remanente que quede, unha vez alcanzado o obxectivo do Fondo por unha ou varias comunidades autónomas, será novamente repartido entre as comunidades autónomas beneficiarias restantes, en atención á súa poboación axustada relativa, e así sucesivamente ata que todas alcancen o obxectivo do Fondo de Competitividade ou se esgoten os seus recursos.

6. A participación das comunidades autónomas beneficiarias do Fondo de Competitividade do ano (x) liquidarase conxuntamente cos recursos do sistema correspondentes a ese ano, previstos na sección 3.ª do título I, así como coa participación das comunidades autónomas no Fondo de Cooperación, previsto no artigo seguinte.

Artigo 24. *Fondo de Cooperación.*

1. Para complementar o sistema de financiamento na mellora do Estado de benestar e cumprindo co obxectivo último de equilibrar e harmonizar o desenvolvemento rexional estimulando o crecemento da riqueza e a converxencia rexional en termos de renda,

créase un Fondo de Cooperación con recursos adicionais do Estado, ao que se destinará anualmente a cantidade que se prevexa na Lei de orzamentos xerais do Estado.

2. Serán beneficiarias deste fondo aquelas comunidades autónomas de réxime común que cumpran algunha das seguintes condicións:

a) Que teñan un PIB per cápita inferior ao 90% da media correspondente ás comunidades autónomas de réxime común. O PIB per cápita medirase en termos da media correspondente aos últimos tres anos, que inicialmente se refire ao período 2007-2009.

b) Que teñan unha densidade de poboación inferior ao 50% da densidade media correspondente ás comunidades autónomas de réxime común, ambos os datos referidos ao último ano, que inicialmente é o 2009.

c) Que, tendo un crecemento de poboación inferior ao 90% da media correspondente ás comunidades autónomas de réxime común, teñan unha densidade de poboación por quilómetro cadrado inferior á cifra resultante de multiplicar por 1,25 a densidade media das comunidades autónomas de réxime común. O crecemento de poboación medirase en termos do valor correspondente aos tres últimos anos, referíndose inicialmente ao período 2007-2009. A densidade é a correspondente ao último ano do período.

3. Os recursos do Fondo de Cooperación distribuiranse en dous subfondos:

Un primeiro subfondo, dotado con dous terzos do Fondo de Cooperación, repartirase entre todas as comunidades autónomas beneficiarias, en atención á súa poboación relativa en relación ao total da poboación das comunidades autónomas integrantes do Fondo, ponderada pola distancia do PIB per cápita de cada comunidade autónoma respecto á media, consonte a seguinte fórmula:

$$PFCi = Pi/Pt * \{1 + [(Rm - Ri)/Rm]\}$$

Sendo:

Pi: poboación de cada comunidade autónoma;

Pt: poboación total das comunidades autónomas integrantes do fondo.

Rm: PIB per cápita medio de todas as comunidades autónomas integrantes do fondo

Ri: PIB per cápita medio de cada comunidade autónoma.

Un segundo subfondo, cun terzo do Fondo de Cooperación, distribuirase entre as comunidades autónomas que teñen un crecemento de poboación inferior ao 50% da media correspondente ás comunidades autónomas de réxime común. Este subfondo repartirase en atención á poboación relativa de cada unha destas comunidades autónomas en relación á poboación total das comunidades autónomas que cumpren a citada condición. En ningún caso unha comunidade autónoma poderá ser beneficiaria de máis do 40% do importe deste subfondo; o exceso, se é o caso, repartirase entre todas as comunidades autónomas beneficiarias do primeiro subfondo, segundo os seus criterios.

4. A participación das comunidades autónomas beneficiarias neste Fondo de Cooperación liquidarase no momento de liquidar o Fondo de Competitividade e a totalidade dos recursos do sistema descritos na sección 3.ª do título I, cos datos das variables existentes nese momento.

5. A dotación deste fondo no primeiro ano en que se liquide será de 1.200 millóns de euros. Este importe actualizarase mediante a aplicación da variación do ITE dispoñible no período comprendido entre o 2009 e o ano para o cal se calcula o fondo, determinada coas regras establecidas no artigo 20.

TÍTULO III

Cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas

Sección 1.ª *Tributos cedidos*

Artigo 25. *Tributos cedidos.*

1. Co alcance e condicións establecidos neste título, cédesse ás comunidades autónomas, segundo os casos, o rendemento total ou parcial no seu territorio dos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre a renda das persoas físicas.
- b) Imposto sobre o patrimonio.
- c) Imposto sobre sucesións e doazóns.
- d) Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- e) Tributos sobre o xogo.
- f) Imposto sobre o valor engadido.
- g) Imposto sobre a cervexa.
- h) Imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.
- i) Imposto sobre produtos intermedios.
- j) Imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.
- k) Imposto sobre hidrocarburos.
- l) Imposto sobre os elaborados do tabaco.
- m) Imposto sobre a electricidade.
- n) Imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- o) Imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

2. A eventual supresión ou modificación polo Estado dalgún dos tributos antes sinalados implicará a extinción ou modificación da cesión.

Sección 2.ª *Alcance e condicións xerais da cesión*

Artigo 26. *Rendemento que se cede.*

1. Enténdese por rendemento cedido dos tributos que se sinalan no artigo anterior:

A) O importe da recadación líquida derivada das débedas tributarias correspondentes aos distintos feitos impositivos cedidos, no caso de:

- a) O imposto sobre o patrimonio.
- b) O imposto sobre sucesións e doazóns.
- c) O imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- d) Os tributos sobre o xogo.
- e) O imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- f) O imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

B) O importe da recadación líquida efectivamente ingresada derivada da parte da débeda tributaria cedida, no caso de:

- a) O imposto sobre a renda das persoas físicas.
- b) O imposto sobre o valor engadido.
- c) O imposto sobre a cervexa.
- d) O imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.
- e) O imposto sobre produtos intermedios.
- f) O imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.
- g) O imposto sobre hidrocarburos.
- h) O imposto sobre os elaborados do tabaco.
- i) O imposto sobre a electricidade.

2. Para efectos do disposto na letra B) do número anterior, entenderase que compoñen a parte da débeda tributaria cedida:

a) No imposto sobre a renda das persoas físicas:

1.º As cotas líquidas autonómicas que os residentes no territorio da comunidade autónoma consignasen na declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas presentada dentro dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto, minorada:

No 50 por cento das deducións por dobre imposición.

No 50 por cento das compensacións fiscais a que se refire a disposición transitoria décimo terceira da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.

2.º O resultado de aplicar o 50 por cento ás cotas líquidas dos contribuíntes que optasen por tributar polo imposto sobre a renda de non-residentes, conforme o réxime fiscal especial aplicable aos traballadores desprazados a territorio español regulado no artigo 93 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.

3.º O resultado de aplicar o 50 por cento sobre os pagamentos á conta realizados ou soportados polos contribuíntes residentes no territorio da comunidade autónoma que non estean obrigados a declarar e que non presentasen declaración.

4.º O resultado de aplicar o 50 por cento sobre os pagamentos á conta realizados ou soportados polos contribuíntes residentes no territorio da comunidade autónoma que, non estando incluídos no punto anterior, non presentasen declaración dentro dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto.

5.º A parte da débeda tributaria que, correspondente á comunidade autónoma, sexa cuantificada ou, de ser o caso, consignada, por actas de inspección, liquidacións practicadas pola Administración e declaracións presentadas fóra dos prazos establecidos pola normativa reguladora do imposto. Para estes efectos, entenderase por débeda tributaria a constituída pola cota líquida máis os conceptos a que se refire o número 2 do artigo 58 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, con excepción das recargas previstas nas súas letras c) e d), e, de ser o caso, polos pagamentos á conta do imposto. Esta partida minorarase no importe das devolucións por ingresos indebidos que deban imputarse á comunidade autónoma, incluídos os xuros legais.

Non se considerarán parte da débeda tributaria cedida os importes sinalados no parágrafo anterior cando formen parte da débeda tributaria cedida por algún dos conceptos previstos nos puntos 1.º a 4.º anteriores.

Se ao longo da vixencia do sistema se produciren reformas normativas que modificaren substancialmente determinados compoñentes da parte da débeda tributaria cedida, entenderase que a cesión se fai extensiva aos novos ou reformados compoñentes que, de ser o caso, substitúan os anteriores, cumprindo a súa finalidade.

b) No imposto sobre o valor engadido, nos impostos sobre a cervexa, sobre o viño e bebidas fermentadas, sobre produtos intermedios, sobre o alcohol e bebidas derivadas, sobre hidrocarburos, sobre os elaborados do tabaco e sobre a electricidade, a porcentaxe cedida do conxunto de ingresos líquidos da Facenda estatal polos conceptos que integran cada un dos ditos impostos, con criterio de caixa, obtidos unha vez deducidas da recadación bruta as devolucións reguladas na normativa tributaria e, de ser o caso, as transferencias ou axustes (positivos ou negativos) establecidos no Concerto coa Comunidade Autónoma do País Vasco e no Convenio coa Comunidade Foral de Navarra.

Artigo 27. *Normativa aplicable aos tributos cedidos.*

1. Os tributos cuxo rendemento se cede ás comunidades autónomas rexeranse polos convenios ou tratados internacionais, a Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, a lei propia de cada tributo, os regulamentos xerais ditados en desenvolvemento da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e das leis propias de cada tributo, as demais disposicións de carácter xeral, regulamentarias ou interpretativas, ditadas pola Administración do Estado e, nos termos previstos neste título, polas normas emanadas da comunidade autónoma competente segundo o alcance e os puntos de conexión establecidos nel.

A terminoloxía e conceptos das normas que diten as comunidades autónomas adecuaranse á Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

2. A normativa que diten as comunidades autónomas en relación coas materias cuxa competencia lles corresponda de acordo co seu estatuto de autonomía e que sexa susceptible de ter, por vía indirecta, efectos fiscais non producirá tales efectos en canto o réxime tributario que configure non se axuste ao establecido polas normas estatais.

Artigo 28. *Residencia habitual das persoas físicas.*

1. Para efectos do disposto neste título, considerarase que as persoas físicas residentes en territorio español o son no territorio dunha comunidade autónoma:

1.º Cando permanezan no seu territorio un maior número de días:

- a) Do período impositivo, no imposto sobre a renda das persoas físicas.
- b) Do período dos cinco anos inmediatos anteriores, contados de data a data, que finalice o día anterior ao de devengo, no imposto sobre sucesións e doazóns.
- c) Do ano inmediato anterior, contado de data a data, que finalice o día anterior ao de devengo, no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados e no imposto especial sobre determinados medios de transporte.

Para determinar o período de permanencia computaranse as ausencias temporais.

Salvo proba en contrario, considerarase que unha persoa física permanece no territorio dunha comunidade autónoma cando no dito territorio radique a súa vivenda habitual, definíndose esta conforme o disposto na normativa reguladora do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2.º Cando non for posible determinar a permanencia a que se refire o punto 1.º anterior, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma onde teñan o seu principal centro de intereses, considerándose como tal o territorio onde obteñan a maior parte da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, determinada polos seguintes compoñentes de renda:

- a) Rendementos de traballo, que se entenderán obtidos onde radique o centro de traballo respectivo, se existe.
- b) Rendementos do capital inmobiliario e ganancias patrimoniais derivados de bens inmoables, que se entenderán obtidos no lugar en que radiquen estes.
- c) Rendementos derivados de actividades económicas, xa sexan empresariais ou profesionais, que se entenderán obtidos onde radique o centro de xestión de cada unha delas.

3.º Cando non poida determinarse a residencia conforme os criterios establecidos nos puntos 1.º e 2.º anteriores, consideraranse residentes no lugar da súa última residencia declarada para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2. No imposto sobre o patrimonio, a residencia das persoas físicas será a mesma que corresponda para o imposto sobre a renda das persoas físicas nada data de devengarse aquel.

3. As persoas físicas residentes no territorio dunha comunidade autónoma que pasaren a ter a súa residencia habitual no doutra, cumprirán as súas obrigas tributarias de acordo coa nova residencia, cando esta actúe como punto de conexión.

Ademais, cando, en virtude do previsto no número 4 seguinte, deba considerarse que non existiu cambio de residencia, as persoas físicas deberán presentar as autoliquidacións complementarias que correspondan, con inclusión dos xuros de demora.

O prazo de presentación das autoliquidacións complementarias finalizará o mesmo día en que conclúa o prazo de presentación das declaracións polo imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes ao ano en que concorran as circunstancias que, segundo o previsto no número 4 seguinte, determinen que deba considerarse que non existiu cambio de residencia.

4. Non producirán efecto os cambios de residencia que teñan por obxecto principal lograr unha menor tributación efectiva nos tributos total ou parcialmente cedidos.

Presumirase, salvo que a nova residencia se prolongue de maneira continuada durante, ao menos, tres anos, que non existiu cambio, en relación co rendemento cedido dos impostos sobre a renda das persoas físicas e sobre o patrimonio, cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Que no ano no cal se produce o cambio de residencia ou no seguinte, a súa base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas sexa superior en, ao menos, un 50 por cento, á do ano anterior ao cambio.

En caso de tributación conxunta determinarase de acordo coas normas de individualización.

b) Que no ano no cal se produce a situación a que se refire a letra anterior, a súa tributación efectiva polo imposto sobre a renda das persoas físicas sexa inferior á que tería correspondido de acordo coa normativa aplicable na comunidade autónoma en que residía con anterioridade ao cambio.

c) Que no ano seguinte a aquel en que se produce a situación a que se refire a letra a) anterior, ou no seguinte, volva ter a súa residencia habitual no territorio da comunidade autónoma en que residiu con anterioridade ao cambio.

5. As persoas físicas residentes en territorio español que non permanezan no dito territorio máis de cento oitenta e tres días durante o ano natural consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que radique o núcleo principal ou a base das súas actividades ou dos seus intereses económicos.

6. As persoas físicas residentes en territorio español por aplicación da presunción prevista no último parágrafo do número 1 do artigo 9 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que residan habitualmente o cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que dependan delas.

Artigo 29. *Domicilio fiscal das persoas xurídicas.*

Enténdese que as persoas xurídicas teñen o seu domicilio fiscal na comunidade autónoma que resulte de acordo co disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Sección 3.ª *Alcance e condicións específicas da cesión*

Artigo 30. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. Cédese á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre a renda das persoas físicas producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas que corresponda a aqueles contribuíntes que teñan a súa residencia habitual no dito territorio.

3. Cando os contribuíntes integrados nunha unidade familiar tiveren a súa residencia habitual en comunidades distintas e optaren pola tributación conxunta, o rendemento que se cede entenderase producido no territorio da comunidade autónoma onde teña a súa residencia habitual o membro da dita unidade con maior base liquidable de acordo coas regras de individualización do imposto.

Artigo 31. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre o patrimonio.*

1. Cédese á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre o patrimonio producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre o patrimonio que corresponda a aqueles suxeitos pasivos que teñan a súa residencia habitual no dito territorio.

Artigo 32. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre sucesións e doazóns.*

1. Cédese á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre sucesións e doazóns producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre sucesións e doazóns dos suxeitos pasivos residentes en España, segundo os seguintes puntos de conexión:

a) No caso do imposto que grava as adquisicións *mortis causa* e as cantidades percibidas polos beneficiarios de seguros sobre a vida que se acumulen ao resto de bens e dereitos que integran a porción hereditaria do beneficiario, no territorio onde o causante teña a súa residencia habitual na data do devengo.

b) No caso do imposto que grava as doazóns de bens inmoables, cando estes radiquen no territorio desa comunidade autónoma.

Para os efectos do previsto nesta alínea, terán a consideración de doazóns de bens inmoables as transmisións a título gratuito dos valores a que se refire o artigo 108 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.

c) No caso do imposto que grava as doazóns dos demais bens e dereitos, no territorio onde o donatario teña a súa residencia habitual na data do devengo.

3. Cando nun só documento fosen doados por un mesmo doador a favor dun mesmo donatario distintos bens ou dereitos e por aplicación dos puntos de conexión o rendemento deba entenderse producido en distintas comunidades autónomas, corresponderá a cada unha delas o que resulte de aplicar, ao valor dos doados cuxo rendemento se lle atribúe, o tipo medio que, segundo as súas normas, correspondería ao valor da totalidade dos transmitidos.

4. Cando proceda acumular doazóns, corresponderá á comunidade autónoma o rendemento que resulte de aplicar, ao valor dos bens e dereitos actualmente transmitidos, o tipo medio que, segundo as súas normas, correspondería ao valor da totalidade dos acumulados.

Para estes efectos, entenderase por totalidade dos bens e dereitos acumulados os procedentes de doazóns anteriores e os que son obxecto da transmisión actual.

5. Nos supostos previstos nas letras a) e c) do número 2 anterior, aplicarase a normativa da comunidade autónoma en que o causante ou donatario tivese a súa residencia habitual conforme o previsto no artigo 28.1.1º.b) desta lei.

Artigo 33. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.*

1. Cédese ás comunidades autónomas o rendemento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados producido no seu territorio en canto aos seguintes feitos impoñibles:

1.º Transmisións onerosas por actos *inter vivos* de toda clase de bens e dereitos que integren o patrimonio das persoas físicas ou xurídicas.

2.º Constitución de dereitos reais, préstamos, fianzas, arrendamentos, pensións e concesións administrativas.

3.º A constitución de sociedades, o aumento e diminución do seu capital social e a disolución de sociedades, as achegas que efectúen os socios que non supoñan un aumento de capital social e o traslado a España da sede de dirección efectiva ou do domicilio social dunha sociedade cando nin unha nin outro estivesen previamente situados nun Estado membro da Unión Europea.

4.º Escrituras, actas e testemuños notariais, nos termos que establece o artigo 31 do texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro.

5.º Letras de cambio e os documentos que realicen función de xiro ou suplan aquelas, así como os resgardos ou certificados de depósito transmisibles, así como as obrigas de pagamento, bonos, obrigacións e demais títulos análogos emitidos en serie a que se refire o artigo 33 do texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro.

6.º Anotacións preventivas que se practiquen nos rexistros públicos cando teñan por obxecto un dereito ou xuro valorable e non veñan ordenadas de oficio por autoridade xudicial.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados de acordo cos puntos de conexión que a seguir se enumeran:

1.º Nas escrituras, actas e testemuños gravados pola cota fixa de actos xurídicos documentados, documentos notariais, o rendemento da dita cota fixa corresponderá á comunidade autónoma en que se autoricen ou outorguen.

2.º Sen prexuízo do disposto no punto 1.º anterior, nos restantes supostos actuarán como puntos de conexión os que a seguir se enumeran, pola seguinte orde de aplicación:

A) Sempre que o documento comprenda algún concepto suxeito a cota gradual do gravame de actos xurídicos documentados, documentos notariais, o rendemento corresponderá á comunidade autónoma na circunscrición da cal radique o rexistro en que debería procederse á inscrición ou anotación dos bens ou actos.

B) Cando o acto ou documento se refira a operacións societarias, o rendemento corresponderá á comunidade autónoma cando concorran calquera das seguintes regras pola orde da súa aplicación preferente:

a) Que a entidade teña na dita comunidade autónoma o seu domicilio fiscal.

b) Que a entidade teña na dita comunidade autónoma o seu domicilio social, sempre que a sede de dirección efectiva non se encontre situada no ámbito territorial doutra Administración Tributaria dun Estado membro da Unión Europea.

c) Que a entidade realice na dita comunidade autónoma operacións do seu tráfico, cando a súa sede de dirección efectiva e o seu domicilio social non se encontren situadas no ámbito territorial doutra Administración Tributaria dun Estado membro da Unión Europea.

C) Cando o acto ou documento non motive liquidación nin pola cota gradual de actos xurídicos documentados, documentos notariais, nin tampouco pola modalidade de operacións societarias, o rendemento atribuirase aplicando as regras que figuran a seguir, en función da natureza do acto ou contrato documentado e dos bens a que se refira:

1.ª Cando o acto ou documento comprenda transmisións e arrendamentos de bens inmobles, constitución e cesión de dereitos reais, incluso de garantía, sobre eles, á comunidade autónoma en que radiquen os inmobles.

Nos supostos previstos no artigo 108 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, á comunidade autónoma en que radiquen os bens inmobles integrantes do activo da entidade cuxos valores se transmiten.

2.ª Cando comprenda a constitución de hipoteca mobiliaria ou peñor sen desprazamento ou se refira a buques ou aeronaves, á comunidade autónoma na circunscrición da cal radique o rexistro mercantil ou de hipoteca mobiliaria e peñor sen desprazamento en que tales actos deban ser inscritos.

3.ª Cando comprenda transmisión de bens mobles, semoventes ou créditos, así como a constitución e cesión de dereitos reais sobre eles, á comunidade autónoma onde o adquirente teña a súa residencia habitual se é persoa física ou o seu domicilio fiscal se é persoa xurídica.

4.ª Cando o acto ou documento se refira a transmisión de valores, á comunidade autónoma onde se formalice a operación.

5.ª Cando se refira exclusivamente á constitución de préstamos simples, fianzas, arrendamentos non inmobiliarios e pensións, á comunidade autónoma en que o suxeito pasivo teña a súa residencia habitual ou domicilio fiscal, segundo se trate de persoas físicas ou xurídicas.

6.ª Cando se trate de documentos relativos a concesións administrativas de bens, execucións de obras ou explotacións de servizos, á comunidade autónoma do territorio onde radiquen, se executen ou se presten aqueles. Estas mesmas regras serán aplicables cando se trate de actos e negocios administrativos que tributen por equiparación ás concesións administrativas.

Cando as concesións de explotación de bens superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderá a todas aquelas a cuxo ámbito se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha en proporción á extensión que ocupe en cada unha das comunidades implicadas.

Cando as concesións de execución de obras superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderá a todas aquelas a cuxo ámbito se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha en proporción ao importe estimado das obras que se vaian realizar en cada unha das comunidades implicadas.

Cando as concesións de explotación de servizos superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderá a todas aquelas a cuxo ámbito se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha en función da media aritmética das porcentaxes que representen a súa poboación e a súa superficie sobre o total das comunidades implicadas.

Cando se trate de concesións mixtas que superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, o rendemento corresponderá a todas aquelas a cuxo ámbito se estenda a concesión, calculándose o correspondente a cada unha mediante a aplicación dos criterios recollidos nos tres parágrafos anteriores á parte correspondente da concesión.

7.ª Nas anotacións preventivas, cando o órgano rexistral ante o cal se produzan teña a súa sede no territorio da dita comunidade autónoma. Se, conforme as normas do imposto, a base imponible resulta inferior ao valor real dos bens embargados en todas as comunidades autónomas en que se inscribisen anotacións preventivas, considerarase producido no territorio de cada unha delas unicamente a parte do rendemento resultante de repartir a partes iguais o rendemento total entre todas aquelas. Non obstante, se nalgunha das comunidades autónomas o valor real dos bens obxecto da anotación preventiva for inferior ao importe da cota que lle corresponda conforme a regra de repartición exposta, o rendemento cedido á dita comunidade autónoma limitarase á cota correspondente ao dito valor, e o rendemento excedente acrecerá ás restantes comunidades autónomas.

8.ª Nas letras de cambio e documentos que suplan estas ou realicen función de xiro, así como nas obrigas de pagamento, bonos, obrigacións e títulos análogos a que se refire o artigo 33 do texto refundido aprobado polo Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro, cando o seu libramento ou emisión teña lugar no territorio da comunidade autónoma; se o libramento ou emisión tiveron lugar no estranxeiro, cando o primeiro tedor ou titular teña a súa residencia habitual ou domicilio fiscal no territorio da comunidade autónoma.

Artigo 34. *Alcance da cesión e puntos de conexión nos tributos sobre o xogo.*

1. Cédese á comunidade autónoma o rendemento dos tributos sobre o xogo producido no seu territorio.
2. Considérase producido no territorio de cada comunidade autónoma o rendemento da taxa estatal sobre os xogos de sorte, envite ou azar cando o feito imposable se realice no dito territorio.
3. Na taxa estatal sobre rifas, tómbolas, apostas e combinacións aleatorias, enténdese producido o rendemento no territorio de cada comunidade autónoma:
 - a) No caso das rifas, tómbolas e apostas, cando a Administración da dita comunidade autónoma autorice a celebración ou tería sido a competente para autorizala nos supostos en que se organicen ou celebren sen solicitar a dita autorización.
 - b) No caso das combinacións aleatorias, cando o ámbito de aplicación ou desenvolvemento delas non exceda os límites territoriais da dita comunidade autónoma.

Artigo 35. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o valor engadido.*

1. Cédese á comunidade autónoma o 50 por cento do rendemento do imposto sobre o valor engadido producido no seu territorio.
2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre o valor engadido que corresponda ao consumo no territorio da dita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o valor engadido por comunidades autónomas.

Artigo 36. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre a cervexa.*

1. Cédese á comunidade autónoma o 58 por cento do rendemento do imposto sobre a cervexa producido no seu territorio.
2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre a cervexa que corresponda ao consumo no territorio da dita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre a cervexa por comunidades autónomas.

Artigo 37. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.*

1. Cédese á comunidade autónoma o 58 por cento do rendemento do imposto sobre o viño e bebidas fermentadas producido no seu territorio.
2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre o viño e bebidas fermentadas que corresponda ao consumo no territorio da dita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o viño e bebidas fermentadas por comunidades autónomas.

Artigo 38. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre produtos intermedios.*

1. Cédese á comunidade autónoma o 58 por cento do rendemento do imposto sobre produtos intermedios producido no seu territorio.
2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre produtos intermedios que corresponda ao consumo no territorio da dita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre produtos intermedios por comunidades autónomas.

Artigo 39. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.*

1. Cédese á comunidade autónoma o 58 por cento do rendemento do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas que corresponda ao consumo no territorio da dita comunidade autónoma, segundo o índice de consumo territorial certificado polo Instituto Nacional de Estatística e elaborado para efectos da asignación do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas por comunidades autónomas.

Artigo 40. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre hidrocarburos.*

1. Cédese á comunidade autónoma o 58 por cento do rendemento do imposto sobre hidrocarburos producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre hidrocarburos que corresponda ao índice das entregas de gasolinas, gasóleos e fuel óleos no territorio da dita comunidade autónoma, segundo datos do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

Artigo 41. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre os elaborados do tabaco.*

1. Cédese á comunidade autónoma o 58 por cento do rendemento do imposto sobre os elaborados do tabaco producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento cedido do imposto sobre os elaborados do tabaco que corresponda ao índice de vendas a expendedorías de tabaco no territorio da dita comunidade autónoma, segundo datos do Comisionado para o Mercado de Tabacos, ponderadas polos correspondentes tipos impositivos.

Artigo 42. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto sobre a electricidade.*

1. Cédese á comunidade autónoma o rendemento do imposto especial sobre a electricidade producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto que corresponda ao índice de consumo neto de enerxía eléctrica no territorio da dita comunidade autónoma, elaborado a partir de datos do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio.

Artigo 43. *Alcance da cesión e punto de conexión no imposto especial sobre determinados medios de transporte.*

1. Cédese á comunidade autónoma o rendemento do imposto especial sobre determinados medios de transporte producido no seu territorio.

2. Considerarase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto especial sobre determinados medios de transporte cando se encontre no seu territorio o domicilio fiscal da persoa física ou xurídica que teña a consideración de suxeito pasivo deste imposto.

3. As devolucións a que se refire o artigo 66, número 3, da Lei 38/1992, de impostos especiais, que correspondan a vehículos cuxa matriculación definitiva determinase o pagamento do imposto especial sobre determinados medios de transporte, serán presentadas e, de ser o caso, acordadas e efectuadas polos órganos competentes da comunidade autónoma en cuxo territorio se efectuase o pagamento. Cando non sexa posible determinar a Administración Tributaria á cal se ingresaron as ditas cotas, a devolución será efectuada pola Administración Tributaria da comunidade autónoma en cuxo territorio se xere o dereito á devolución.

Artigo 44. *Alcance da cesión e puntos de conexión no imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.*

1. Cédese á comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos producido no seu territorio.

2. Considérase producido no territorio dunha comunidade autónoma o rendemento do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos que corresponda:

a) Ás vendas retalistas efectuadas nos establecementos de venda ao público a retallo situados na dita comunidade autónoma, con excepción das subministracións que se efectúen a consumidores finais que dispoñan das instalacións necesarias para recibilos e consumilos noutra comunidade autónoma, nos que o rendemento se considerará producido nesta última.

b) Ás importacións e adquisicións intracomunitarias dos produtos comprendidos no ámbito obxectivo do imposto cando se destinen directamente ao consumo do importador ou do adquirente nun establecemento de consumo propio situado na dita comunidade autónoma.

Sección 4.ª *Competencias normativas*

Artigo 45. *Titularidade de competencias.*

1. A titularidade das competencias normativas e de aplicación dos tributos cuxo rendemento se cede ás comunidades autónomas, da potestade sancionadora, así como a revisión dos actos ditados en exercicio das competencias citadas, corresponde ao Estado.

2. A Inspección Xeral do Ministerio de Economía e Facenda realizará anualmente unha inspección dos servizos e renderá informe sobre o modo e a eficacia no desenvolvemento das diversas competencias asumidas pola comunidade autónoma de que se trate respecto aos tributos cuxo rendemento se cede. Este informe unirase á documentación dos orzamentos xerais do Estado.

Artigo 46. *Alcance das competencias normativas no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

1. No imposto sobre a renda das persoas físicas, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

a) O importe do mínimo persoal e familiar aplicable para o cálculo do gravame autonómico. Para estes efectos, as comunidades autónomas poderán establecer incrementos ou diminucións nas contías correspondentes ao mínimo do contribuínte e aos mínimos por descendentes, ascendentes e discapacidade a que se refiren os artigos 57, 58, 59 e 60 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, co límite do 10 por cento para cada unha das contías.

b) A escala autonómica aplicable á base liquidable xeral. A estrutura desta escala deberá ser progresiva.

c) Deducións na cota íntegra autonómica por:

Circunstancias persoais e familiares, por investimentos non empresariais e por aplicación de renda, sempre que non supoñan, directa ou indirectamente, unha minoración do gravame efectivo dalgunha ou algunhas categorías de renda.

Subvencións e axudas públicas non exentas que se perciban da comunidade autónoma, con excepción das que afecten o desenvolvemento de actividades económicas ou as rendas que se integren na base do aforro.

En relación ás deducións sinaladas nesta letra c), as competencias normativas das comunidades autónomas abarcarán tamén a determinación de:

A xustificación exigible para poder practicalas.

Os límites de dedución.

O seu sometemento ou non ao requisito de comprobación da situación patrimonial.

As regras especiais que, de ser o caso, deban terse en conta nos supostos de tributación conxunta, período impositivo inferior ao ano natural e determinación da situación familiar. Se a comunidade autónoma non regulase algunha destas materias aplicaranse as normas previstas para estes efectos na Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

d) Aumentos ou diminucións nas porcentaxes de dedución por investimento en vivenda habitual, a que se refire o número 2 do artigo 78 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2. As comunidades autónomas non poderán regular:

a) Os tipos de gravame autonómicos da base liquidable do aforro e os aplicables a determinadas categorías de renda, que serán os que para estes efectos se determinen pola Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) As deducións da cota establecidas e reguladas pola normativa do Estado.

c) Os límites previstos no artigo 69 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

d) Os pagamentos á conta do imposto.

e) Os conceptos nin as situacións persoais e familiares comprendidos en cada un dos mínimos a que se refiren os artigos 57, 58, 59 e 60, nin as normas para a súa aplicación previstas no artigo 61 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

f) En xeral, todas as materias non previstas no número 1 anterior.

3. A liquidación do imposto sobre a renda das persoas físicas axustarase ao disposto pola Lei 35/2006, do 28 de novembro, reguladora do tributo.

4. A cota líquida autonómica non poderá ser negativa.

5. O Estado e as comunidades autónomas procurarán que a aplicación deste sistema teña o menor impacto posible nas obrigas formais con que deban cumprir os contribuíntes.

Para estes efectos, os modelos de declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas serán únicos, ben que neles deberán figurar debidamente diferenciados os aspectos autonómicos, co fin de facer visible o carácter cedido do imposto.

Artigo 47. Alcance das competencias normativas no imposto sobre o patrimonio.

1. No imposto sobre o patrimonio, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

a) Mínimo exento.

b) Tipo de gravame.

c) Deducións e bonificacións da cota.

2. As deducións e bonificacións aprobadas polas comunidades autónomas resultarán, en todo caso, compatibles coas deducións e bonificacións establecidas na normativa estatal reguladora do imposto e non poderán supor unha modificación delas. Estas deducións e bonificacións autonómicas aplicaranse con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.

Artigo 48. Alcance das competencias normativas no imposto sobre sucesións e doazóns.

1. No imposto sobre sucesións e doazóns, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

a) Reducións da base imponible: as comunidades autónomas poderán crear, tanto para as transmisións *inter vivos* como para as *mortis causa*, as reducións que consideren convenientes, sempre que respondan a circunstancias de carácter económico ou social propias da comunidade autónoma de que se trate.

Así mesmo, as comunidades autónomas poderán regular as establecidas pola normativa do Estado, manténdooas en condicións análogas ás establecidas por este ou mellorándooas mediante o aumento do importe ou da porcentaxe de redución, a ampliación das persoas que poidan acollerse a ela ou a diminución dos requisitos para poder aplicala.

Cando as comunidades autónomas creen as súas propias reducións, estas aplicaranse con posterioridade ás establecidas pola normativa do Estado. Se a actividade da comunidade autónoma consistir en mellorar unha redución estatal, a redución mellorada substituirá, nesa comunidade autónoma, a redución estatal. Para estes efectos, as comunidades autónomas, no momento de regularen as reducións aplicables deberán especificar se a redución é propia ou consiste nunha mellora da do Estado.

b) Tarifa do imposto.

c) Contías e coeficientes do patrimonio preexistente.

d) Deducións e bonificacións da cota.

As deducións e bonificacións aprobadas polas comunidades autónomas resultarán, en todo caso, compatibles coas deducións e bonificacións establecidas na normativa estatal reguladora do imposto e non poderán supor unha modificación delas. Estas deducións e bonificacións autonómicas aplicaranse con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.

2. As comunidades autónomas tamén poderán regular os aspectos de xestión e liquidación. Non obstante, o Estado reterá a competencia para establecer o réxime de autoliquidación do imposto con carácter obrigatorio nas diferentes comunidades autónomas, implantando este conforme cada Administración autonómica vaia establecendo un servizo de asistencia ao contribuínte para realizar a autoliquidación do imposto.

Artigo 49. *Alcance das competencias normativas no imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.*

1. No imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

a) Tipos de gravame: En relación coa modalidade «transmisións patrimoniais onerosas», as comunidades autónomas poderán regular o tipo de gravame en:

Concesións administrativas.

Transmisión de bens mobles e inmobles.

Constitución e cesión de dereitos reais que recaian sobre mobles e inmobles, excepto os dereitos reais de garantía.

Arrendamento de bens mobles e inmobles. Os modelos de contrato para o arrendamento de inmobles poderán ser elaborados pola propia comunidade autónoma.

En relación coa modalidade «actos xurídicos documentados», as comunidades autónomas poderán regular o tipo de gravame dos documentos notariais.

b) Deducións e bonificacións da cota: as deducións e bonificacións aprobadas polas comunidades autónomas só poderán afectar os actos e documentos sobre os cales as comunidades autónomas poden exercer capacidade normativa en materia de tipos de gravame conforme o disposto na letra anterior.

En todo caso, resultarán compatibles coas deducións e bonificacións establecidas na normativa estatal reguladora do imposto sen que poidan supor unha modificación delas. Estas deducións e bonificacións autonómicas aplicaranse con posterioridade ás reguladas pola normativa do Estado.

2. As comunidades autónomas tamén poderán regular os aspectos de xestión e liquidación.

Artigo 50. *Alcance das competencias normativas nos tributos sobre o xogo.*

1. Nos tributos sobre o xogo as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre:

- a) Exencións.
- b) Base imponible.
- c) Tipos de gravame e cotas fixas.
- d) Bonificacións.
- e) Devengo.

2. As comunidades autónomas tamén poderán regular os aspectos de aplicación dos tributos.

Artigo 51. *Alcance das competencias normativas no imposto especial sobre determinados medios de transporte.*

No imposto especial sobre determinados medios de transporte as comunidades autónomas poderán incrementar os tipos de gravame aplicables ás epígrafes do número 1 do artigo 70 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, nun 15 por cento como máximo.

Artigo 52. *Alcance das competencias normativas no imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.*

1. No imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, as comunidades autónomas poderán asumir competencias normativas sobre o tipo de gravame autonómico dentro da seguinte banda:

- a) Gasolinas: desde 0 ata 48 euros por 1.000 litros.
- b) Gasóleo de uso xeral: desde 0 ata 48 euros por 1.000 litros.
- c) Gasóleo de usos especiais e de calefacción: desde 0 ata 12 euros por 1.000 litros.
- d) Fuel óleo: desde 0 ata 2 euros por tonelada.
- e) Queroseno de uso xeral: desde 0 ata 48 euros por 1.000 litros.

O límite superior da banda poderá ser actualizado por Lei de orzamentos xerais do Estado.

2. A competencia normativa poderá exercerse ben en todos os produtos gravados, ben só nalgún deles.

Cando se trate de gasóleo de uso xeral, as comunidades autónomas poderán non exercer, en todo ou en parte, a competencia normativa en relación co gasóleo ao cal resulte aplicable a devolución do imposto sobre hidrocarburos establecida no artigo 52 bis da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais. En tal caso, a non aplicación total ou parcial do tipo de gravame autonómico revestirá a forma de devolución parcial do imposto previamente satisfeito respecto do referido gasóleo, nos termos que estableza a normativa reguladora do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos. No suposto indicado a comunidade autónoma fixará o tipo de devolución, cuxo importe non poderá exceder o importe do tipo de gravame autonómico ao que tributase o indicado gasóleo.

3. As comunidades autónomas tamén poderán regular os aspectos de aplicación dos tributos.

4. O tipo de gravame autonómico será o que corresponda en función do punto de conexión establecido no artigo 44.

Artigo 53. *Suposto de non uso das competencias normativas.*

Se unha comunidade autónoma non fixer uso das competencias normativas que lle confiren os artigos 46, excepto a letra b) do punto 1, a 52, aplicarase, no seu defecto, a normativa do Estado.

Sección 5.ª *Outras materias*Artigo 54. *Delegación de competencias.*

1. A comunidade autónoma farase cargo, por delegación do Estado e nos termos previstos nesta sección, da aplicación dos tributos así como da revisión dos actos ditados en exercicio dela nos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre o patrimonio.
- b) Imposto sobre sucesións e doazóns.
- c) Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- d) Tributos sobre o xogo.
- e) Imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- f) Imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

2. A aplicación dos tributos, así como a revisión dos actos ditados en exercicio dela, levarana a cabo, en todo caso, os órganos estatais que teñan atribuídas as funcións respectivas nos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre a renda das persoas físicas.
- b) Imposto sobre o valor engadido.
- c) Imposto sobre a cervexa.
- d) Imposto sobre o viño e bebidas fermentadas.
- e) Imposto sobre produtos intermedios.
- f) Imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas.
- g) Imposto sobre hidrocarburos.
- h) Imposto sobre os elaborados do tabaco.
- i) Imposto sobre a electricidade.

3. As declaracións relativas ao imposto sobre o patrimonio presentaranse, de ser o caso, conxuntamente coas do imposto sobre a renda das persoas físicas. A Administración do Estado e as comunidades autónomas acordarán o que proceda de cara á máis eficaz tramitación dos expedientes no ámbito das súas respectivas competencias.

Sen prexuízo do que dispón o número 1 anterior, os Servizos de Inspección de Tributos do Estado poderán incoar as oportunas actas de investigación e comprobación polo imposto sobre o patrimonio con ocasión das actuacións inspectoras que leven a cabo en relación co imposto sobre a renda das persoas físicas.

A instrución e resolución dos expedientes administrativos, consecuencia das actas anteriores, corresponderán ás oficinas competentes da comunidade autónoma. En relación co imposto sobre o patrimonio, a Administración Tributaria do Estado e a da comunidade autónoma colaborarán facilitándose medios persoais, coadxuvando na inspección e intercambiando toda a información que derive das declaracións, censo e actuacións efectuadas pola Inspección.

Artigo 55. *Alcance da delegación de competencias en relación coa xestión tributaria.*

1. Na xestión tributaria dos impostos sobre o patrimonio, sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, dos tributos sobre o xogo, do imposto especial sobre determinados medios de transporte e do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, corresponderá ás comunidades autónomas:

- a) A incoación dos expedientes de comprobación de valores, utilizando os mesmos criterios que o Estado.

No caso de concesións administrativas que superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, a comprobación de valores corresponderá á comunidade autónoma en cuxo territorio se encontre o domicilio fiscal da entidade concesionaria.

- b) A realización dos actos de trámite e a práctica de liquidacións tributarias.
- c) A cualificación das infraccións e a imposición de sancións tributarias.
- d) A publicidade e información ao público de obrigas tributarias e a súa forma de cumprimento.
- e) A aprobación de modelos de declaración.
- f) En xeral, as demais competencias necesarias para a xestión dos tributos.

2. Non son obxecto de delegación as seguintes competencias:

a) A contestación das consultas reguladas nos artigos 88 e 89 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, salvo no que se refira á aplicación das disposicións ditas pola comunidade autónoma no exercicio das súas competencias.

b) A confección dos efectos estancados que se utilicen para a xestión dos tributos cedidos.

c) As que a seguir se citan, en relación co imposto especial sobre determinados medios de transporte:

a') A homologación por parte da Administración Tributaria dos vehículos automóbiles, nos supostos recollidos no artigo 65, número 1, letra a), punto 3.º da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.

b') A aplicación do suposto de non suxeición regulado no número 9.º do precepto citado na letra a') anterior, cando se trate de vehículos destinados a ser utilizados polas Forzas Armadas, polos corpos e forzas de seguranza do Estado e polo Resguardo Aduaneiro.

c') A aplicación das exencións a que se refiren as letras e) e h) do número 1 do artigo 66 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, sempre que, no caso desta última letra, se trate de aeronaves matriculadas polo Estado ou por empresas ou organismos públicos ou estatais.

d) Os acordos de concesión das exencións previstas nas letras a), b), e c) do número 1 da disposición seis do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, regulado no artigo 9 da Lei 24/2001, do 27 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

3. Os documentos e autoliquidacións dos impostos sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados sobre determinados medios de transporte e sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos presentaranse e producirán efectos liberatorios exclusivamente ante a oficina competente da comunidade autónoma á cal corresponda o rendemento de acordo cos puntos de conexión aplicables. Cando o rendemento correspondente aos actos ou contratos contidos no mesmo documento se considere producido en distintas comunidades autónomas, procederá a súa presentación na oficina competente de cada unha delas, aínda que a autoliquidación que, de ser o caso, se formule só se referirá ao rendemento producido no seu respectivo territorio.

4. As competencias en materia de xestión previstas neste artigo poderanse realizar mediante dilixencias de colaboración entre as distintas administracións tributarias competentes.

Artigo 56. Alcance da delegación de competencias en relación coa recadación dos tributos cedidos.

1. Corresponderá ás comunidades autónomas a recadación:

a) En período voluntario de pagamento e en período executivo, dos impostos sobre sucesións e doazóns, transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, determinados medios de transporte, vendas retalistas de determinados hidrocarburos e dos tributos sobre o xogo.

b) En período voluntario de pagamento, as liquidacións do imposto sobre o patrimonio practicadas pola comunidade autónoma, e en período executivo todos os débitos por este imposto.

2. Non obstante, a anterior delegación non se estenderá ao imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados cando este se recade mediante efectos timbrados, sen prexuízo da atribución a cada comunidade autónoma do rendemento que lle corresponda.

3. No que se refire ao aprazamento e fraccionamento de pagamento dos tributos cedidos a que se refire este artigo, corresponderá a cada comunidade autónoma a competencia para resolver de acordo coa normativa do Estado, mesmo no caso de autoliquidacións que deban presentarse ante a Administración Tributaria do Estado.

Artigo 57. Da recadación tributaria das comunidades autónomas.

1. As comunidades autónomas poderán organizar libremente os seus servizos para a recadación dos tributos cedidos a que se refire o artigo anterior.

2. A recadación tributaria que realicen os servizos a que se refire o número anterior axustarase ao disposto na normativa do Estado, asumindo os órganos correspondentes das comunidades autónomas as potestades atribuídas na citada normativa do Estado.

3. A recadación das débedas tributarias correspondentes aos tributos cedidos a que se refire o artigo anterior poderá ser realizada directamente polas comunidades autónomas ou ben mediante concerto con calquera outra Administración pública.

Da mesma maneira, calquera outra Administración pública poderá concertar coa comunidade autónoma competente por razón do territorio a recadación do rendemento dos seus tributos no dito territorio, a través dos servizos que estableza ao abeiro do número 1 deste artigo.

Artigo 58. Alcance da delegación de competencias en relación coa inspección tributaria.

1. Respecto dos impostos sobre o patrimonio, sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, tributos sobre o xogo, imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, corresponden ás comunidades autónomas as funcións previstas no artigo 141 da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, aplicando as normas legais e regulamentarias que regulen as actuacións inspectoras do Estado en materia tributaria e seguindo os plans de actuación inspectora, que deberán ser elaborados conxuntamente por ambas as administracións, e de cuxa execución darán conta anualmente as comunidades autónomas ao Ministerio de Economía e Facenda, ao Congreso dos Deputados e ao Senado.

2. Cando a Inspección dos Tributos do Estado ou das comunidades autónomas coñeceren, con ocasión das súas actuacións comprobadoras e investigadoras, feitos con transcendencia tributaria para outras administracións, comunicaranos a estas na forma que regulamentariamente se determine.

3. As actuacións comprobadoras e investigadoras en materia tributaria das comunidades autónomas, fóra do seu territorio, serán realizadas pola Inspección dos Tributos do Estado ou a das comunidades autónomas competentes por razón do territorio, por requirimento das comunidades autónomas, de conformidade cos plans de colaboración que para o efecto se establezan.

No caso de concesións administrativas que superen o ámbito territorial dunha comunidade autónoma, a inspección do imposto corresponderá á comunidade autónoma en cuxo territorio se encontre o domicilio fiscal da entidade concesionaria.

Artigo 59. *Alcance da delegación de competencias en relación coa revisión en vía administrativa.*

1. As comunidades autónomas e as cidades con estatuto de autonomía poderán asumir a competencia para a revisión dos actos por elas ditados en relación cos tributos e impostos a que se refire o artigo 54.1 desta lei.

Esta competencia esténdese aos seguintes procedementos, recursos e reclamacións:

a) Procedementos regulados no capítulo II do título V da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e normas de desenvolvemento.

b) Recurso de reposición regulado no capítulo III do título V da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e normas de desenvolvemento.

c) Reclamacións económico-administrativas: procedemento regulado na subsección 1.ª, da sección 2.ª e procedemento regulado na sección 3.ª do capítulo IV do título V da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, e normas de desenvolvemento.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía poderán optar por asumir a competencia para a resolución das reclamacións económico-administrativas en única instancia, a cuxo efecto serán de aplicación os procedementos citados no parágrafo anterior.

Nos supostos en que se asuma a competencia nos termos expostos no parágrafo anterior, o órgano competente das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía coñecerá o recurso extraordinario de revisión contra actos firmes da súa Administración Tributaria e contra resolucións firmes dos seus propios órganos económico-administrativos.

2. O exercicio da función revisora en vía administrativa delegada deberá axustarse ao disposto no título V da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

3. As comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía que non asuman a competencia para a revisión dos actos por elas ditados en relación cos tributos e impostos a que se refire o artigo 54.1 desta lei, ou que a asuman conforme o disposto no primeiro parágrafo da letra c) do número 1, gozarán, de ser o caso, de lexitimación para recorrer en alzada ordinaria contra as resolucións dos tribunais económico-administrativos rexionais ou locais ou dos seus órganos económico-administrativos, segundo corresponda, que teñan por obxecto actos ditados por elas.

Artigo 60. *Intervención, contabilidade e fiscalización.*

1. Todos os actos, documentos e expedientes relativos aos impostos sobre sucesións e doazóns, sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, os tributos sobre o xogo, imposto especial sobre determinados medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos dos que deriven dereitos e obrigas de contido económico, serán intervidos e contabilizados polas comunidades autónomas conforme os principios xerais da Lei xeral orzamentaria.

2. Dos resultados obtidos na aplicación de tales tributos renderase anualmente á Intervención Xeral da Administración do Estado unha «conta de xestión de tributos cedidos», adaptada ás disposicións que sobre a liquidación dos orzamentos conteñen a Lei xeral orzamentaria e, de ser o caso, as modificacións que poidan introducirse nela.

A estrutura desta conta será determinada polo Ministerio de Economía e Facenda, por proposta da Intervención Xeral da Administración do Estado, e deberá conter, respecto a cada un dos conceptos tributarios cedidos, o importe das liquidacións contraídas, a recadación obtida, o pendente de cobramento ao finalizar cada período e o importe dos beneficios fiscais que lles afecten.

A Intervención Xeral da Administración do Estado unirá a citada «conta de xestión de tributos cedidos» á Conta Xeral do Estado de cada exercicio, sen prexuízo das actuacións de control financeiro que se estime oportuno levar a cabo.

Artigo 61. *Colaboración entre administracións.*

1. As administracións do Estado e da comunidade autónoma de que se trate, entre si e coas demais comunidades autónomas, colaborarán en todas as ordes de aplicación dos tributos, así como na revisión de actos ditados en vía de xestión tributaria.

2. En particular, as ditas administracións:

a) Facilitaranse toda a información que mutuamente se soliciten, establecéndose os procedementos de intercomunicación técnica precisos.

b) Os servizos de inspección prepararán plans de inspección coordinados en relación cos tributos cedidos, sobre obxectivos e sectores determinados, así como sobre contribuíntes que cambiasen a súa residencia ou domicilio fiscal.

c) Arbitrarán modalidades específicas de cooperación e asistencia co fin de garantir o control e a correcta aplicación das exencións, devolucións e reducións do imposto especial sobre determinados medios de transporte e do imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

3. As autoridades, funcionarios, oficinas ou dependencias da Administración do Estado ou das comunidades autónomas non admitirán ningún tipo de documento que lles sexa presentado cun fin distinto ao da súa liquidación e que conteña feitos impositivos a tributos que outra Administración deba exixir, sen que se acredite o pagamento da débeda tributaria liquidada, conste declarada a exención pola oficina competente ou, cando menos, a presentación nela do referido documento. Das incidencias que se produzan darase conta inmediata á Administración interesada.

4. A Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá convir coas comunidades autónomas a achega por estas de medios financeiros e materiais para a mellora da xestión do imposto sobre a renda das persoas físicas, do imposto sobre o patrimonio, do imposto sobre o valor engadido, dos impostos especiais de fabricación e do imposto especial sobre determinados medios de transporte.

5. O Estado arbitrará os mecanismos que permitan a colaboración das comunidades autónomas nos acordos internacionais que incidan na aplicación da presente lei en canto afecten as competencias tributarias delas.

Artigo 62. *Delitos contra a Facenda pública.*

1. Corresponderá á autoridade competente da comunidade autónoma respectiva pór en coñecemento do Ministerio Fiscal os feitos que considere constitutivos de delitos contra a Facenda pública, conforme o Código penal, respecto dos seguintes tributos:

- a) Imposto sobre o patrimonio.
- b) Imposto sobre sucesións e doazóns.
- c) Imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.
- d) Tributos sobre o xogo.
- e) Imposto especial sobre determinados medios de transporte.
- f) Imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos.

2. A Administración do Estado e as das comunidades autónomas comunicaranse, para os efectos oportunos, os feitos con transcendencia para a súa tipificación como posible delito contra a Facenda pública, e dos que teñan coñecemento como consecuencia do exercicio das súas respectivas competencias en materia tributaria.

Artigo 63. *Información sobre contas e operacións activas e pasivas.*

1. A investigación tributaria das contas e operacións activas e pasivas dos bancos, caixas de aforro, cooperativas de crédito e cantas persoas físicas ou xurídicas se dediquen ao tráfico bancario ou crediticio, realizarase a propósito da aplicación dos impostos sobre o patrimonio, sobre sucesións e doazóns e sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, tributos sobre o xogo, imposto especial sobre determinados

medios de transporte e imposto sobre as vendas retalistas de determinados hidrocarburos, coa previa autorización da autoridade competente da comunidade autónoma respectiva.

2. As actuacións pertinentes levaranse a cabo conforme as normas legais e regulamentarias vixentes no ámbito estatal e sen prexuízo do estrito cumprimento do deber de colaboración establecido no artigo 61 desta lei.

3. En relación coas actuacións que neste sentido deba practicar a Inspección Tributaria das comunidades autónomas fóra do seu territorio, deberá procederse de acordo co establecido no punto tres do artigo 58 anterior.

Artigo 64. *Servizos e anticipos de tesouraría.*

1. O Banco de España realizará gratuitamente o servizo de tesouraría das comunidades autónomas. Os demais servizos financeiros que o Banco de España poida prestar ás comunidades autónomas regularanse por convenios especiais subscritos para o efecto.

2. O Tesouro poderá efectuar anticipos ás comunidades autónomas á conta dos recursos que deban percibir a través dos orzamentos xerais do Estado correspondentes á cobertura financeira dos servizos transferidos, para que aquelas poidan facer fronte a desfases transitorios de tesouraría, como consecuencia das diferenzas de vencemento dos pagamentos e ingresos derivados da execución dos seus orzamentos.

Estes anticipos deberán quedar reembolsados antes de finalizar o exercicio económico en que se satisfagan, salvo se se concederon á conta da liquidación definitiva da participación nos ingresos do Estado, caso en que se reembolsarán simultaneamente á práctica da dita liquidación.

TÍTULO IV

Órganos de coordinación da xestión tributaria

Artigo 65. *Consello Superior para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria.*

1. O Consello Superior para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria é o órgano colexiado, integrado por representantes da Administración Tributaria do Estado e das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, encargado de coordinar a xestión dos tributos cedidos.

2. O Consello Superior para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria estará presidido polo presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria e integrado polo director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria, que exercerá a vicepresidencia primeira, cinco representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria, os titulares da Secretaría Xeral de Facenda, da Secretaría Xeral de Financiamento Territorial e da Inspección Xeral do Ministerio de Economía e Facenda, e por un representante de cada unha das comunidades autónomas de réxime común e das cidades con estatuto de autonomía, un dos cales será designado por estas cada ano para desempeñar a vicepresidencia segunda. Aquelas comunidades e cidades autónomas que teñan encomendadas a dous órganos ou entes distintos as funcións de aplicación dos tributos e as de deseño ou interpretación da normativa autonómica, poderán designar dous representantes, aínda que disporán dun só voto.

3. Son funcións do Consello Superior para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria:

a) Emitir informe, antes da súa aprobación, sobre o plan de obxectivos da Axencia Estatal de Administración Tributaria de cada ano; recibir e analizar periodicamente o seguimento do plan anual de obxectivos e, no primeiro cuadrimestre de cada ano, os resultados do plan de obxectivos do ano anterior. O plan de obxectivos de cada ano incluírá o plan xeral autonómico da Axencia Estatal de Administración Tributaria, resultado da agregación dos plans correspondentes de cada unha das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.

b) Establecer liñas estratéxicas de actuación e prioridades funcionais dos Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria.

c) Propor criterios xerais de harmonización das políticas normativas do Estado e das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía en materia de tributos cedidos, así como das relativas á súa xestión.

d) Analizar e emitir informe sobre os anteproxectos normativos de rango legal que deban ser sometidos á aprobación do Goberno ou Consello de Goberno respectivo e que modifiquen a regulación dos tributos cedidos. Para estes efectos, a Administración xeral do Estado e as autonómicas comunicaranse mutuamente, por intermedio da Secretaría Técnica Permanente do Consello, e coa suficiente antelación, os referidos anteproxectos.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, someteranse inmediatamente despois da súa aprobación a informe do Consello Superior os reais decretos leis, os decretos lei das comunidades autónomas e os proxectos de lei, sen prexuízo da súa remisión ás Cortes Xerais ou ás asembleas lexislativas das comunidades autónomas para a súa tramitación, nos seguintes casos:

1.º Cando as modificacións lexislativas se realicen por real decreto lei ou por decretos lei das comunidades autónomas.

2.º Cando o proxecto normativo modifique en todo ou en parte o anteproxecto sometido a análise ou informe do Consello Superior, e

3.º En xeral, cando, por calquera razón, o anteproxecto se someta á aprobación do Goberno estatal ou do Consello de Goberno autonómico sen tempo suficiente para cumprir co preceptuado no parágrafo anterior.

e) Asesorar os órganos ou entidades estatais e autonómicos competentes sobre as cuestións relativas ás necesidades e problemas que suscite a aplicación do sistema tributario.

f) Deseñar a política xeral de xestión dos tributos cedidos, e establecer directrices para a súa aplicación e para a coordinación da xestión dos ditos tributos.

g) Deseñar as liñas básicas de determinados programas que se vaian incluír nos plans de control tributario en relación cos tributos cedidos e acordar as directrices para a execución de actuacións coordinadas en determinados programas incluídos nos plans de control, sen prexuízo das competencias propias das distintas administracións tributarias.

h) Concretar criterios uniformes sobre o contido dos intercambios de información de carácter tributario entre as administracións autonómicas e entre estas e a Facenda do Estado e procedementos comúns para a súa realización, así como coordinar estes intercambios, especialmente no que respecta á comunicación de datos censuais.

i) Propor a implantación de sistemas específicos de intercambio telemático de información en asuntos que sexan de interese mutuo para a Axencia Estatal de Administración Tributaria e as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.

j) Realizar estudos, análises e informes en materia de regulación ou aplicación dos tributos cedidos por iniciativa propia ou por solicitude do Consello de Política Fiscal e Financeira das comunidades autónomas, do Ministerio de Economía e Facenda, da Axencia Estatal de Administración Tributaria, das consellarías competentes en materia de Facenda ou dos órganos ou entidades competentes para a aplicación dos tributos cedidos das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.

k) Emitir os informes que lle sexan solicitados pola Xunta Arbitral de resolución de conflitos en materia de tributos do Estado cedidos ás comunidades autónomas.

l) Aprobar propostas de actuación, coordinar as actividades e ser informada das accións realizadas polos Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria, avaliando os resultados da súa actuación. En especial, corresponderalle coordinar os criterios aplicados polos Consellos Territoriais na adopción dos ditames sobre a tributación aplicable no caso de conflito entre a Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas ou cidades con estatuto de autonomía en relación con tributos ou débedas tributarias incompatibles.

m) Propor, recibir para o seu estudo e analizar os proxectos de convenios entre a Axencia Estatal de Administración Tributaria e as administracións autonómicas.

n) Propor actos susceptibles de encomenda de xestión entre a Axencia Estatal de Administración Tributaria e as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, conforme o previsto nesta lei.

4. O seu funcionamento poderá ser en pleno ou a través dunha ou varias comisións ou grupos de traballo, temporais ou permanentes, que, en todo caso, deberán ter unha composición paritaria entre as representacións da Facenda do Estado e das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía. Os representantes da Administración Tributaria do Estado nestas comisións serán designados polo presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria e os das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, polos representantes destas no Consello Superior. A creación ou supresión das comisións de traballo, e a determinación dos seus cometidos, competencias e réxime de funcionamento serán acordadas polo Consello Superior, de acordo coas súas normas de réxime interior.

5. O Consello Superior contará cunha Secretaría Técnica Permanente, desempeñada por un funcionario da Axencia Estatal de Administración Tributaria con rango mínimo de subdirector xeral, que desenvolverá as seguintes funcións:

a) Asistir, con voz e sen voto, a todas as reunións do Consello Superior e das comisións ou grupos de traballo, realizando respecto delas as funcións de secretario.

b) Realizar os estudos, informes ou traballos que lle encomende o Consello Superior ou o seu presidente.

c) Impulsar e apoiar os traballos do Consello Superior e elaborar unha memoria anual dos traballos daquela.

d) Actuar de órgano permanente de relación entre a Administración Tributaria do Estado, as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía e os Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria, que informarán á Secretaría das reunións celebradas e dos acordos adoptados no seu seo.

e) Elaborar unha memoria anual sobre os ditames adoptados polos Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria relativos á tributación aplicable no caso de conflito entre a Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas ou cidades con estatuto de autonomía en relación con tributos ou débedas tributarias incompatibles.

6. O Pleno do Consello Superior reunirse, cando menos, unha vez ao semestre, así como cando o convoque o seu presidente ou o soliciten, polo menos, tres representantes das comunidades autónomas.

7. Para a adopción dos acordos, a representación do Estado no Consello Superior contará con igual número de votos que o conxunto das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía. A aprobación de directrices e criterios de actuación en materias de regulación ou xestión dos tributos cedidos requirirá para a súa aprobación maioría absoluta dos compoñentes do Consello Superior. A aprobación de directrices e criterios de actuación en materias de regulación ou xestión dos tributos cedidos cuxa competencia estea atribuída ás comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, requirirá adicionalmente a aprobación maioritaria dos representantes das comunidades e cidades afectadas por elas.

Artigo 66. *Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria.*

1. Os Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria son órganos colexiados integrados por representantes da Administración Tributaria do Estado e da comunidade autónoma ou da cidade con estatuto de autonomía de que se trate aos cales corresponde coordinar a xestión dos tributos cedidos no seu respectivo ámbito territorial.

2. Os Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria desenvolverán as seguintes funcións no que respecta á xestión dos tributos cedidos no seu respectivo ámbito territorial, de acordo coas directrices do Consello Superior para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria:

- a) Coordinar a xestión dos citados tributos.
 - b) Analizar e valorar os resultados da súa aplicación.
 - c) Estudar as propostas e adoptar as decisións que contribúan á mellora da súa xestión.
 - d) Formular á dirección da Axencia Estatal de Administración Tributaria e ao órgano ou entidade da comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía competente na xestión dos tributos cedidos propostas orientadas á mellora da adecuación á xestión dos medios dispoñibles.
 - e) Desenvolver e concretar os programas incluídos nos plans de control tributario previstos na letra g) do número 3 do artigo 65, así como deseñar e planificar a execución de actuacións coordinadas en determinados programas.
- Non obstante, os Consellos Territoriais para a Dirección e Coordinación da Xestión Tributaria das Cidades de Ceuta e Melilla non exercerán estas funcións mentres non se produza a cesión de tributos nos termos previstos no título III desta lei.
- f) Colaborar na xestión destes tributos, especialmente na daqueles cuxa aplicación afecte os recursos ou actividade da outra Administración, e na xestión recadatoria de dereitos da Facenda pública autonómica realizada por encomenda ou convenio.
 - g) Analizar os resultados dos plans de obxectivos así como ser informado periodicamente dos plans anuais de obxectivos.
 - h) Adoptar acordos en materia de intercambio de información entre as administracións estatal e autonómica e analizar o seu grao de cumprimento.
 - i) Decidir a aplicación dos actos susceptibles de encomenda de xestión entre a Axencia Estatal de Administración Tributaria e as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.
 - j) Propor, recibir para o seu estudo e analizar os proxectos de convenios entre a Axencia Estatal de Administración Tributaria e a Administración Tributaria autonómica.
 - k) Aprobar os ditames que procedan sobre a tributación aplicable no caso de conflito entre a Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas ou cidades con estatuto de autonomía en relación con tributos ou débedas tributarias incompatibles.
 - l) Adoptar acordos encamiñados a incentivar o uso dos servizos telemáticos postos á disposición dos contribuíntes por ambas as administracións.
 - m) Establecer plans conxuntos de formación sobre materias relacionadas coa xestión dos tributos.

3. Os Consellos Territoriais estarán compostos por catro representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria e catro da respectiva comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía. Existirán tantos suplentes como titulares, que actuarán en caso de ausencia ou vacante dalgún destes últimos.

Un dos representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria será o delegado especial desta, quen presidirá o Consello Territorial, e outro será o xefe da Dependencia Rexional de Relacións Institucionais coas Administracións Tributarias, que será o que desempeñe as funcións de secretario do Consello. En defecto deste, outro dos representantes da Axencia Estatal de Administración Tributaria será o que desempeñe as funcións de secretario. Os dous representantes restantes e os substitutos dos catro titulares serán designados polo presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria de entre os funcionarios destinados no ámbito da correspondente delegación especial. Os representantes das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía e os seus substitutos serán designados por elas. Un dos seus membros será o titular do centro directivo competente para a aplicación dos tributos cedidos.

Os Consellos Territoriais das Cidades de Ceuta e Melilla serán presididos polo delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria en tales cidades. As funcións de secretario

do Consello serán desempeñadas polo funcionario que designe o presidente do respectivo Consello Territorial.

Por razón dos asuntos que se vaian tratar poderán ser convocadas ás reunións outras persoas con voz, pero sen voto.

4. O funcionamento dos Consellos axustarase ás seguintes normas:

a) Reuniranse, polo menos, unha vez cada trimestre, por solicitude de calquera das dúas partes representadas.

b) Os acordos serán adoptados por maioría. Polo que respecta á adopción dos ditames a que fai referencia a letra k) do número 2 anterior, precisarase acordo entre ambas as administracións. En caso de desacordo, suscitarase o suposto conflictivo ante a Dirección Xeral de Tributos do Ministerio de Economía e Facenda, que o resolverá con carácter vinculante.

Disposición adicional primeira. *Ceuta e Melilla.*

As cidades con estatuto de autonomía de Ceuta e Melilla teñen unhas necesidades de financiamento polas súas competencias autonómicas, no ano base 2007, equivalentes ao seu Fondo de Suficiencia Global nese ano, que inclúe a valoración dos servizos transferidos ata 1 de xaneiro de 2009 e a subvención dos órganos de autogoberno, cos seguintes importes por cidade:

Ceuta: 16.060,28 miles de euros.

Melilla: 14.184,34 miles de euros.

A participación das cidades con estatuto de autonomía de Ceuta e Melilla nos recursos adicionais que se integran no sistema será de 9.150 e 6.550 miles de euros, respectivamente, que se engadirán ao Fondo de Suficiencia Global que proporcionaríaa o statu quo 2009 definido no artigo 5 desta lei.

O Fondo de Suficiencia Global de cada ano evolucionará para estas cidades de igual forma que a establecida para as comunidades autónomas, isto é, polo índice de evolución que experimente o ITE, segundo a definición regulada no artigo 20 desta lei.

As cidades con estatuto de autonomía de Ceuta e Melilla participarán no Fondo de Cooperación do ano 2009 por un importe de 5,85 e 5,25 millóns de euros, respectivamente. Esta participación, que se orza de maneira separada ao Fondo de Cooperación, liquidarase e actualizarase cos mesmos criterios contidos no artigo 24 desta lei.

Disposición adicional segunda. *Comunidade Autónoma de Canarias.*

En relación coa Comunidade Autónoma de Canarias, tanto a determinación dos recursos financeiros do sistema no ano base, da súa capacidade tributaria, da transferencia do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais e do seu Fondo de Suficiencia Global, así como a participación nos fondos de converxencia autonómica e o réxime de cesión de tributos, realizaranse respectando o establecido no seu peculiar réxime económico e fiscal, establecido nas leis integrantes do réxime económico fiscal de Canarias e as súas normas de desenvolvemento.

Este réxime fiscal tradicional outorga unha menor presión fiscal no territorio canario e sanciona a imposibilidade de compensación ou de redución do volume de gasto corrente ou de capital do Estado por esta causa.

En relación co Fondo de Competitividade, previsto no artigo 23 desta lei, no caso da Comunidade Autónoma de Canarias, para determinar o cumprimento do obxectivo do Fondo de Competitividade, recollido no número 5 do citado artigo, respectando a súa menor presión fiscal, calcularase a súa capacidade fiscal e o seu financiamento per cápita de acordo coas definicións contidas no número 3 do citado artigo 23, tendo en conta a participación nos recursos derivados do réxime económico e fiscal de Canarias que, de acordo coa normativa específica aplicable, correspondan á Administración da Comunidade Autónoma de Canarias a través do IXIC, AIEM, IEDMT, a recadación do imposto sobre

derivados do petróleo e da recarga do IXIC tabaco rubio e a compensación IXTE correspondente á comunidade.

Disposición adicional terceira. *Resultado da aplicación do Fondo de Competitividade.*

Ao longo da vixencia do presente sistema, terase en conta a situación daquelas comunidades autónomas en que poidan coincidir transferencias negativas do Fondo de Garantía de Servizos Públicos Fundamentais con Fondo de Suficiencia Global negativo e non alcancen, despois da aplicación do Fondo de Competitividade, o financiamento per cápita medio en termos de habitante axustado.

No suposto de que, nestas comunidades autónomas, o índice de financiamento descrito no número 5 do artigo 23 desta lei non alcance a unidade despois de terse repartido a totalidade dos recursos do Fondo de Competitividade, o Estado establecerá a compensación tendo como límite o importe do Fondo de Suficiencia Global negativo.

Disposición adicional cuarta. *Aprazamento e fraccionamento no reintegro das liquidacións negativas.*

Non obstante o disposto na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, e na sección 3.ª do título I desta lei, a liquidación negativa global correspondente a cada un dos anos 2008 e 2009 que, de ser o caso, se produza, será aboada por aquelas comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía que aceptasen en comisión mixta o sistema contido nesta lei, mediante retencións practicadas polo Estado sobre as entregas á conta ou liquidacións de calquera dos recursos, a partir de xaneiro de 2011, no suposto da liquidación negativa do exercicio 2008, ou a partir de xaneiro de 2012, no suposto da liquidación negativa do exercicio 2009, por un importe tal, en ambos os casos, que permita cancelar a débeda total nun prazo máximo de 60 mensualidades iguais.

Unha vez cuantificado e comunicado ás comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía o importe da liquidación, o Ministerio de Economía e Facenda realizará as actuacións administrativas necesarias para dar efectivo cumprimento ao sinalado no parágrafo anterior respecto á cancelación da obriga que nace no momento de determinación do importe da dita liquidación.

Disposición adicional quinta. *Comisións mixtas.*

Unha vez publicada esta lei, os representantes do Estado reuniranse cos das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía nas comisións mixtas respectivas previstas no ordenamento vixente.

Non será precisa a reunión das comisións mixtas para dar efecto ao previsto nos artigos 4, 9, 10 e na disposición adicional primeira en relación ás necesidades globais de financiamento, achega do Estado ao Fondo de Garantía e Fondo de Suficiencia Global do ano base, definitivas, que serán determinadas polo Estado consonte o previsto nesta lei.

Disposición adicional sexta. *Lealdade institucional.*

No marco do principio de lealdade institucional, a Administración xeral establecerá todos os mecanismos que garantan que as normas estatais que supoñan incrementos de gasto ou reducións dos ingresos tributarios das comunidades autónomas conteñan a valoración correspondente.

Por outra parte, coa incorporación de recursos adicionais por parte do Estado ás necesidades de financiamento das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía no marco desta lei, garántese a suficiencia financeira das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía para o cumprimento da totalidade das obrigas legais existentes ata a data de aprobación desta lei, dando satisfacción ao principio de lealdade institucional.

Disposición adicional sétima. *Revisión quinquenal.*

O Comité Técnico Permanente de Avaliación, creado no seo do Consello de Política Fiscal e Financeira, valorará os distintos aspectos estruturais do sistema de financiamento, con carácter quinquenal, para informar sobre as posibles modificacións que se poidan someter á consideración do Consello de Política Fiscal e Financeira, de cara a unha mellor coordinación financeira, garantindo a autonomía e suficiencia das comunidades e o equilibrio e sustentabilidade do sistema.

Disposición adicional oitava. *Atribución á Comunidade Autónoma de Canarias de competencias normativas no imposto xeral indirecto canario e no arbitrio sobre importacións e entregas de mercadorías nas Illas Canarias.*

Un. No imposto xeral indirecto canario, a Comunidade Autónoma de Canarias terá capacidade normativa para regular:

- 1.º As exencións en operacións interiores.
- 2.º Os tipos de gravame e o tipo de recarga sobre as importacións efectuadas polos comerciantes retalistas.
- 3.º Os réximes especiais.
- 4.º As obrigas formais do imposto.

Dous. No arbitrio sobre importacións e entregas de mercadorías nas Illas Canarias, a Comunidade Autónoma de Canarias terá capacidade normativa para regular:

- 1.º Os bens mobles corporais cuxa entrega ou importación determine a realización do feito imponible.
- 2.º As exencións en operacións interiores.
- 3.º Os tipos de gravame, proporcionais ou específicos, con cumprimento, de ser o caso, do previsto no punto 2.º do número tres desta disposición adicional.
- 4.º O réxime especial simplificado.
- 5.º As obrigas formais do imposto.

Tres. O exercicio de cada unha das competencias normativas mencionadas nos puntos un e dous anteriores desta disposición adicional queda suxeito aos requisitos seguintes:

- 1.º Respecto ao tratamento homoxéneo dos sectores económicos e aos criterios esenciais de gravame establecidos pola Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, salvo que existan circunstancias concretas e singulares que xustifiquen a súa regulación específica e diferenciada na Comunidade Autónoma de Canarias.
- 2.º Mantemento dunha estrutura de tipos de gravame fundamentada na existencia dun tipo xeral e un ou varios tipos reducidos.
- 3.º Coordinación dos réximes simplificado e especial da agricultura e gandaría do imposto xeral indirecto canario co réxime de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Catro. Os proxectos normativos de rango legal de modificación da normativa de ambos os tributos en aplicación das competencias normativas a que se refiren os puntos un e dous desta disposición adicional deberán ser sometidos a informe do Ministerio de Economía e Facenda, con carácter previo á súa remisión ao Parlamento de Canarias.

No caso de adición de bens corporais ao anexo V da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, o informe a que se refire este número catro deberá ser favorable.

O disposto neste número catro non será de aplicación ao exercicio de competencias normativas que afecten as obrigas formais do imposto xeral indirecto canario e do arbitrio sobre importacións e entregas de mercadorías nas Illas Canarias.

Disposición transitoria primeira. *Réxime transitorio.*

1. O sistema contido nesta lei rexe desde o 1 de xaneiro de 2009, producindo con carácter xeral todos os efectos desde esa data, sen prexuízo do previsto nos números seguintes.

2. Non obstante o previsto na sección 3.ª do título I, en relación ás entregas á conta de todos os recursos do sistema de financiamento, nos anos 2009 e 2010 as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía percibirán as entregas á conta dos recursos do sistema reguladas na Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, calculadas conforme se establece nos artigos 8 a 15 da citada lei.

Tamén as comunidades autónomas percibirán nos citados anos a dotación complementaria para o financiamento da asistencia sanitaria e a dotación de compensación de insularidade, ambas as medidas financeiras derivadas da II Conferencia de Presidentes, segundo o previsto nas leis de orzamentos xerais do Estado correspondentes.

3. O valor definitivo, correspondente ao ano 2009 e 2010, dos recursos do sistema de financiamento regulado nesta lei, será o resultante de aplicar as normas contidas nela.

4. Para o cálculo do rendemento definitivo da tarifa autonómica do IRPF no ano 2009, estimarase para cada comunidade autónoma o seu importe para o suposto de que estivese en vigor no dito ano a cesión deste recurso nos termos da letra d) do artigo 8 desta lei.

Nos supostos previstos no artigo 26.2 a) desta lei e para os exclusivos efectos de determinar o rendemento da tarifa autonómica do IRPF que se cede no exercicio 2009, enténdese que a cota líquida autonómica a que se refire o citado precepto é o 50% da suma das cotas íntegras estatal e autonómica previstas nos artigos 62 e 73, respectivamente, da Lei do IRPF vixente no dito exercicio minorado nos seguintes importes:

a) O tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual considerando unha cesión do 50% así como o exercicio de competencias normativas realizado pola comunidade autónoma.

b) O 50% do importe total das deducións previstas nos números 2, 3, 4, 5, 6 e 7 do artigo 68 da Lei do IRPF.

c) O importe das deducións establecidas pola comunidade autónoma.

Isto faise extensible á parte da débeda tributaria cedida, correspondente á comunidade autónoma, prevista no artigo 26.2 a) 5.º desta lei.

5. O importe das liquidacións definitivas dos recursos do sistema correspondentes aos anos 2009 e 2010 determinarase deducindo do valor definitivo de cada un dos recursos os pagamentos efectuados en cada un dos anos conforme o indicado no número 2 anterior e os anticipos pagados en cada un deses anos á conta dos novos recursos do modelo. Tamén se deducirán os pagamentos da compensación pola supresión do imposto sobre o patrimonio, realizados en 2009 e 2010 ás comunidades autónomas, así como as transferencias realizadas con cargo aos orzamentos xerais do Estado deses anos para o financiamento dos servizos transferidos indicados na letra f) do artigo 3 desta lei.

Para as comunidades autónomas de Cataluña, Galicia, Comunitat Valenciana e Canarias, serán igualmente deducibles das liquidacións definitivas do 2009 e do 2010 os importes dos pagamentos realizados polo Instituto Social da Mariña correspondentes aos ditos anos polo financiamento dos servizos traspasados a estas comunidades autónomas con anterioridade ao ano 2002.

6. Nas liquidacións definitivas dos recursos deste sistema correspondentes a cada ano deduciranse, de ser o caso, os pagamentos realizados nese ano a cada comunidade autónoma polas recadacións de ingresos derivados do imposto sobre o patrimonio.

7. Os fraccionamentos das liquidacións negativas dos recursos do sistema a que se refire a disposición adicional cuarta desta lei teranse en conta para efectos do cálculo do Fondo de Competitividade e da variación do ITE.

Neste caso, no cálculo do financiamento homoxéneo da comunidade autónoma no ano 2009, a que se refire o número 3 do artigo 23 desta lei, substituirase o valor dos recursos definitivos suxeitos a liquidación polas entregas á conta, pagamentos realizados e anticipos satisfeitos á conta deles, de conformidade co número 5 anterior.

Posteriormente, os reintegros realizados das liquidacións negativas aprazadas ou fraccionadas correspondentes ao ano 2009 descontaranse do financiamento homoxéneo da comunidade autónoma no ano en que se fagan efectivos.

O importe das liquidacións negativas aprazadas computarase no ITE, tal e como se prevé no artigo 20 desta lei, no exercicio en que se produza o seu reintegro.

8. O límite sinalado nos números 4 e 5 do artigo 23 desta lei, para o índice de capacidade fiscal por habitante axustado, establécese en 1,05 para os anos 2009 e 2010 e en 1,06 para o ano 2011 e seguintes.

Disposición transitoria segunda. *Anticipos en 2009, 2010 e 2011.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para que acorde a concesión de anticipos en 2009, 2010 e 2011, á conta dos fondos e recursos adicionais, unha vez que as comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía o aceptasen en comisión mixta, con obxecto de que poidan recibir os recursos adicionais coa gradualidade correspondente ás porcentaxes do 70%, 85% e 100% respectivamente.

Tales anticipos poderán revestir a forma de anticipos de tesouraría.

Estes anticipos cancelaranse no momento en que se practiquen as liquidacións definitivas dos recursos do sistema de financiamento correspondente ao exercicio respecto ao cal foron concedidos.

Disposición transitoria terceira. *Aplicación e revisión do sistema de financiamento.*

Tendo en consideración a aplicación gradual dos cambios introducidos no novo sistema, a primeira avaliación dos resultados deste realizarase con referencia ao ano 2013. Ata este exercicio, o financiamento das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía que non acepten o sistema contido nesta lei nos 6 meses seguintes á aprobación dela, rexerese, para todos os efectos, pola Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, coas adaptacións que sexan necesarias. A posterior adscrición ao sistema contido nesta lei non incluírá en ningún caso compensacións polos recursos e fondos adicionais non percibidos respecto ao período comprendido entre 2009 e 2013.

En todo caso, mediante a presente lei quedan sen efecto as medidas derivadas da II Conferencia de Presidentes relativas ás dotacións complementarias para o financiamento da asistencia sanitaria e de compensación de insularidade (medida 1, números 2 e 3) así como o Fondo Orzamentario que instrumenta a actual Garantía de Asistencia Sanitaria (medida 1, número 5).

Como consecuencia do anterior, as dotacións complementarias mencionadas que sexan percibidas nos anos 2009 e 2010 polas comunidades autónomas que non acepten o sistema nos 6 meses seguintes á aprobación desta lei, serán consideradas anticipos á conta do Fondo de Suficiencia definitivo dos anos 2009 e 2010 e, por tanto, descontadas na liquidación definitiva do mencionado recurso, determinada conforme o previsto na Lei 21/2001, do 27 de decembro.

Disposición transitoria cuarta. *Aplicación do artigo 20.3 desta lei nos anos 2009 a 2013.*

A aplicación das regras xerais de homoxeneización para determinar a variación dos ITE entre o ano base 2007 e os anos 2009, 2010, 2011, 2012 e 2013 concretarase nos seguintes cálculos:

a) Variación do ITE entre 2009 e o ano base. Dado que os compoñentes de ambos os anos, tanto en entregas á conta como en liquidacións, están calculados cos mesmos termos de cesión, non se realizará ningunha simulación do ano base.

b) Variación do ITE entre 2010 e o ano base. Dado que os compoñentes de ambos os anos, tanto en entregas á conta como en liquidacións, están calculados cos mesmos termos de cesión, non se realizará ningunha simulación do ano base. No ano 2010 imputaranse ao ITE os importes da liquidación do ano 2008 ingresados ou pagados en efectivo ou mediante compensación.

c) Variación do ITE entre 2011 e o ano base. Procederáse a simular a entrega á conta do ano base nos termos de cesión correspondentes ao ano 2011. Respecto á liquidación, computarase no ano 2011 a liquidación dos recursos tributarios cedidos computables do ano 2009, determinada conforme a Lei 21/2001, do 27 de decembro, que se ingrese ou pague en efectivo ou mediante compensación. Así mesmo, computaranse as liquidacións negativas de 2008 de recursos computables aprazadas que se ingresen en efectivo ou por compensación en 2011. No ano base imputarase a liquidación do ano 2005 realmente producida.

d) Variación do ITE entre 2012 e o ano base. Como entregas á conta do ano base tomaranse as simuladas na alínea c). A liquidación do ano 2010 a imputar no ITE determinarase por diferenza entre o importe dos rendementos definitivos conforme a cesión correspondente a 2010 e as entregas á conta que se efectuaron. Así mesmo, computaranse as liquidacións negativas de 2008 e 2009 de recursos computables aprazadas que se ingresen en efectivo ou por compensación en 2012. Respecto ao ano base, a liquidación do 2005 calcularase por diferenza entre o rendimento definitivo nos termos de cesión do ano 2010 e as entregas realmente efectuadas en 2005.

e) Variación do ITE entre 2013 e o ano base. Como entregas á conta do ano base tomaranse as simuladas na alínea c). Procederáse a simular a liquidación do ano 2005 como diferenza entre o rendimento definitivo nos termos de cesión do ano 2011 e as entregas á conta que se efectuasen de acordo cos ditos termos de cesión. Así mesmo, computaranse as liquidacións negativas de 2008 e 2009 de recursos computables aprazadas que se ingresen en efectivo ou por compensación en 2013.

Disposición transitoria quinta. *Trasposos de servizos publicados a partir de 1 de xaneiro de 2009.*

Os trasposos de servizos publicados a partir do 1 de xaneiro de 2009, cuxos valores no ano base se refiran ao ano 1999, converteranse en valores do ano base 2007, conforme o sistema establecido nesta lei, mediante a aplicación do disposto no artigo 21 ao custo efectivo do trasposo publicado no real decreto.

Disposición transitoria sexta. *Compensación pola supresión do gravame do imposto sobre o patrimonio en 2009, 2010 e 2011.*

As comunidades autónomas recibirán en concepto de compensación estatal pola supresión do gravame do imposto sobre o patrimonio correspondente a cada un dos anos 2009, 2010 e 2011 o importe transferido pola Axencia Estatal da Administración Tributaria no ano 2008 a cada comunidade autónoma, polo imposto sobre o patrimonio.

Para facer isto posible, realizaranse os axustes e correccións necesarios nos recursos do sistema e revisarase o Fondo de Suficiencia Global con efectos de 1 de xaneiro de 2011, de maneira que o importe que corresponda á compensación estatal de patrimonio integrada neste sexa equivalente, no ano 2011, ao valor sinalado no parágrafo anterior.

Disposición derogatoria.

Salvo o disposto nas disposicións transitorias desta lei, desde o 1 de xaneiro de 2009 queda derogada a Lei 21/2001, do 27 de decembro, pola que se regulan as medidas fiscais e administrativas do novo sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, para aquelas comunidades

autónomas e cidades con estatuto de autonomía que aceptasen en comisión mixta o sistema regulado nesta lei.

Desde o 1 de xaneiro de 2010 queda derogado o artigo primeiro do Real decreto lei 12/2005, do 16 de setembro, polo que se aproban determinadas medidas urxentes en materia de financiamento sanitario.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia sobre facenda xeral e débeda do Estado.

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.*

Modifícase a Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio, na forma que se indica a seguir:

Un. O artigo 3 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 3. *Configuración como imposto cedido parcialmente ás comunidades autónomas.*

1. O imposto sobre a renda das persoas físicas é un imposto cedido parcialmente, nos termos establecidos na Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, e nas normas reguladoras da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas.

2. O alcance das competencias normativas das comunidades autónomas no imposto sobre a renda das persoas físicas será o previsto no artigo 46 da Lei 22/2009, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

3. O cálculo da cota líquida autonómica efectuarase de acordo co establecido nesta lei e, de ser o caso, na normativa ditada pola respectiva comunidade autónoma. No caso de que as comunidades autónomas non asumisen ou non exercesen as competencias normativas sobre este imposto, a cota líquida exíxirase de acordo co mínimo persoal e familiar e as deducións establecidos polo Estado.»

Dous. O número 4 do artigo 15 queda redactado da seguinte maneira:

«4. Non se someterán a tributación as rendas que non excedan o importe do mínimo persoal e familiar que resulte de aplicación.»

Tres. O número 3 do artigo 56 queda redactado da seguinte maneira:

«3. O mínimo persoal e familiar será o resultado de sumar o mínimo do contribuínte e os mínimos por descendentes, ascendentes e discapacidade a que se refiren os artigos 57, 58, 59 e 60 desta lei, incrementados ou diminuídos para efectos de cálculo do gravame autonómico nos importes que, de acordo co establecido na Lei 22/2009, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobados pola comunidade autónoma.»

Catro. O artigo 63 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 63. *Escala xeral do imposto.*

1. A parte da base liquidable xeral que exceda o importe do mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable xeral aplicaráselle os tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable — Ata euros	Cota íntegra — Euros	Resto base liquidable — Ata euros	Tipo aplicable — Porcentaxe
0	0	17.707,20	12
17.707,20	2.124,86	15.300,00	14
33.007,20	4.266,86	20.400,00	18,5
53.407,20	8.040,86	En adiante	21,5

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de aplicar á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar a escala prevista no número 1.º anterior.

2. Entenderase por tipo medio de gravame xeral estatal o derivado de multiplicar por 100 o cociente resultante de dividir a cota obtida pola aplicación do previsto no punto anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame xeral estatal expresarase con dous decimais.»

Cinco. O artigo 65 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 65. *Escala aplicable aos residentes no estranxeiro.*

No caso dos contribuíntes que tiveren a súa residencia habitual no estranxeiro por concorrer algunha das circunstancias a que se refiren o número 2 do artigo 8 e o número 1 do artigo 10 desta lei, as escalas aplicables serán a establecida no número 1 do artigo 63 e mais a seguinte:

Base liquidable — Ata euros	Cota íntegra — Euros	Resto base liquidable — Ata euros	Tipo aplicable — Porcentaxe
0	0	17.707,20	12
17.707,20	2.124,86	15.300,00	14
33.007,20	4.266,86	20.400,00	18,5
53.407,20	8.040,86	En adiante	21,5»

Seis. O número 1 do artigo 66 queda redactado da seguinte maneira:

«1. A base liquidable do aforro, na parte que non corresponda, de ser o caso, co mínimo persoal e familiar a que se refire o artigo 56 desta lei, gravarase co tipo do 9 por cento.»

Sete. O número 1 do artigo 67 queda redactado da seguinte maneira:

«1. A cota líquida estatal do imposto será o resultado de diminuír a cota íntegra estatal na suma de:

- a) A dedución por investimento en vivenda habitual prevista no número 1 do artigo 68 desta lei.
- b) O 50 por cento do importe total das deducións previstas nos números 2, 3, 4, 5, 6 e 7 do artigo 68 desta lei.»

Oito. O número 1 do artigo 68 queda redactado da seguinte maneira:

«1. Dedución por investimento en vivenda habitual.

1.º Os contribuíntes poderanse deducir o 7,5 por cento das cantidades satisfeitas no período de que se trate pola adquisición ou rehabilitación da vivenda que constitúa ou vaia constituír a residencia habitual do contribuínte. Para estes efectos, a rehabilitación deberá cumprir as condicións que se establezan regulamentariamente.

A base máxima desta dedución será de 9.015 euros anuais e estará constituída polas cantidades satisfeitas para a adquisición ou rehabilitación da vivenda, incluídos os gastos orixinados que corresen a cargo do adquirente e, no caso de financiamento alleo, a amortización, os xuros, o custo dos instrumentos de cobertura do risco de tipo de xuro variable dos préstamos hipotecarios regulados no artigo décimo noveno da Lei 36/2003, do 11 de novembro, de medidas de reforma económica, e demais gastos derivados dela. En caso de aplicación dos citados instrumentos de cobertura, os xuros satisfeitos polo contribuínte minoraranse nas cantidades obtidas pola aplicación do citado instrumento.

Tamén poderán aplicar esta dedución polas cantidades que se depositen en entidades de crédito, en contas que cumpran os requisitos de formalización e disposición que se establezan regulamentariamente, e sempre que se destinen á primeira adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual, co límite, conxuntamente co previsto no parágrafo anterior, de 9.015 euros anuais. Nos supostos de nulidade matrimonial, divorcio ou separación xudicial, o contribuínte poderá seguir practicando esta dedución, nos termos que regulamentariamente se establezan, polas cantidades satisfeitas no período impositivo para a adquisición da que foi durante a vixencia do matrimonio a súa vivenda habitual, sempre que continúe tendo esta condición para os fillos comúns e o proxenitor na compañía do cal queden.

2.º Cando se adquira unha vivenda habitual téndose beneficiado da dedución por adquisición doutras vivendas habituais anteriores, non se poderá practicar dedución pola adquisición ou rehabilitación da nova mentres as cantidades investidas nela non superen as investidas nas anteriores, na medida en que tivesen sido obxecto de dedución.

Cando o alleamento dunha vivenda habitual tiver xerado unha ganancia patrimonial exenta por reinvestimento, a base de dedución pola adquisición ou rehabilitación da nova minorarase no importe da ganancia patrimonial á cal se aplique a exención por reinvestimento. Neste caso non se poderá practicar dedución pola adquisición da nova mentres as cantidades investidas nela non superen tanto o prezo da anterior, na medida en que fose obxecto de dedución, como a ganancia patrimonial exenta por reinvestimento.

3.º Entenderase por vivenda habitual aquela en que o contribuínte resida durante un prazo continuado de tres anos. Non obstante, entenderase que a vivenda tivo aquel carácter cando, malia non ter transcorrido o dito prazo, se produza o falecemento do contribuínte ou concorran circunstancias que necesariamente exixan o cambio de vivenda, tales como separación matrimonial, traslado laboral, obtención de primeiro emprego ou de emprego máis vantaxoso ou outras análogas.

4.º Tamén poderán aplicar a dedución por investimento en vivenda habitual os contribuíntes que efectúen obras e instalacións de adecuación nela, incluídos os elementos comúns do edificio e os que sirvan de paso necesario entre o predio e a vía pública, coas seguintes especialidades:

a) As obras e instalacións de adecuación deberán ser certificadas pola Administración competente como necesarias para a accesibilidade e comunicación sensorial que facilite o desenvolvemento digno e adecuado das persoas con discapacidade, nos termos que se establezan regulamentariamente.

b) Darán dereito a dedución as obras e instalacións de adecuación que deban efectuarse na vivenda habitual do contribuínte, por razón da discapacidade do propio contribuínte ou do seu cónxuxe ou un parente, en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade, ata o terceiro grao inclusive, que conviva con el.

c) A vivenda debe estar ocupada por calquera das persoas a que se refire o parágrafo anterior a título de propietario, arrendatario, subarrendatario ou usufrutuario.

d) A base máxima desta dedución, independentemente da fixada no número 1.º anterior, será de 12.020 euros anuais.

e) A porcentaxe de dedución será o 10 por cento.

f) Entenderase como circunstancia que necesariamente exige o cambio de vivenda cando a anterior resulte inadecuada por mor da discapacidade.

g) Tratándose de obras de modificación dos elementos comúns do edificio que sirvan de paso necesario entre o predio urbano e a vía pública, así como as necesarias para a aplicación de dispositivos electrónicos que sirvan para superar barreiras de comunicación sensorial ou de promoción da súa seguraza, poderán aplicar esta dedución, ademais do contribuínte a que se refire a letra b) anterior, os contribuíntes que sexan copropietarios do inmovible en que se encontre a vivenda.»

Nove. O artigo 74 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 74. *Escala autonómica do imposto.*

1. A parte da base liquidable xeral que exceda o importe do mínimo persoal e familiar que resulte dos incrementos ou diminucións a que se refire o artigo 56.3 desta lei, será gravada da seguinte forma:

1.º Á base liquidable xeral aplicaráselle os tipos da escala autonómica do imposto que, conforme o previsto na Lei 22/2009, polo que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobadas pola comunidade autónoma.

2.º A contía resultante minorarase no importe derivado de aplicar á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar que resulte dos incrementos ou diminucións a que se refire o artigo 56.3 desta lei a escala prevista no número 1.º anterior.

2. Entenderase por tipo medio de gravame xeral autonómico o derivado de multiplicar por 100 o cociente resultante de dividir a cota obtida pola aplicación do previsto no número anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame xeral autonómico expresarase con dous decimais.»

Dez. O artigo 75 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 75. *Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.*

Os contribuíntes que satisfagan anualidades por alimentos aos seus fillos por decisión xudicial, cando o importe daquelas sexa inferior á base liquidable xeral, aplicarán a escala prevista no punto 1.º do número 1 do artigo anterior separadamente do importe das anualidades por alimentos e do resto da base liquidable xeral. A contía total resultante minorarase no importe derivado de aplicar a escala prevista no punto 1.º do número 1 do artigo 74 desta lei á parte da base liquidable xeral correspondente ao mínimo persoal e familiar que resulte dos incrementos ou diminucións a que se refire o artigo 56.3 desta lei, incrementado en 1.600 euros anuais, sen que poida resultar negativa como consecuencia de tal minoración.»

Once. O artigo 76 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 76. *Tipo de gravame do aforro.*

A base liquidable do aforro, na parte que non corresponda, de ser o caso, co mínimo persoal e familiar que resulte dos incrementos ou diminucións a que se refire o artigo 56.3 desta lei, gravarase co tipo do 9 por cento.»

Doce. O artigo 77 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 77. *Cota líquida autonómica.*

1. A cota líquida autonómica será o resultado de diminuír a cota íntegra autonómica na suma de:

a) O tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual prevista no artigo 78 desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial establecidos no seu artigo 70.

b) O 50 por cento do importe total das deducións previstas nos números 2, 3, 4, 5, 6 e 7 do artigo 68 desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial previstos nos seus artigos 69 e 70.

c) O importe das deducións establecidas pola comunidade autónoma no exercicio das competencias previstas na Lei 22/2009, polo que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

2. O resultado das operacións a que se refire o número anterior non poderá ser negativo.»

Trece. Dáselle unha nova redacción ao artigo 78.

«Artigo 78. *Tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual.*

1. O tramo autonómico da dedución por investimento en vivenda habitual regulada no artigo 68.1 desta lei será o resultado de aplicar á base da dedución, de acordo cos requisitos e circunstancias previstas nel, as porcentaxes que, conforme o disposto na Lei 22/2009, polo que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, fosen aprobados pola comunidade autónoma.

2. De a comunidade autónoma non ter aprobadas as porcentaxes a que se refire o número anterior, serán de aplicación os seguintes:

a) Con carácter xeral, o 7,5 por cento.

b) Cando se trate de obras de adecuación da vivenda habitual por persoas con discapacidade a que se refire o número 4.º do artigo 68.1 desta lei, a porcentaxe será o 10 por cento.»

Catorce. O punto 2.º do número 2 do artigo 84 queda redactado da seguinte maneira:

«2.º En calquera das modalidades de unidade familiar, aplicarase, con independencia do número de membros integrados nela, o importe do mínimo previsto no número 1 do artigo 57, incrementado ou diminuído, de ser o caso, para o cálculo do gravame autonómico nos termos previstos no artigo 56.3 desta lei.

Para a cuantificación do mínimo a que se refire o número 2 do artigo 57 e o número 1 do artigo 60, ambos desta lei, teranse en conta as circunstancias persoais de cada un dos cónxuxes integrados na unidade familiar.

En ningún caso procederá a aplicación dos citados mínimos polos fillos, sen prexuízo da contía que proceda polo mínimo por descendentes e discapacidade.»

Quince. Engádesse unha disposición transitoria décimo quinta, que queda redactada da seguinte maneira:

«Disposición transitoria décimo quinta. *Escala autonómica aplicable ao período impositivo 2010.*

No suposto de que a comunidade autónoma non tiver aprobado a escala autonómica con anterioridade á data de devengo do imposto correspondente ao período impositivo 2010, o contribuínte calculará o gravame autonómico do dito período impositivo aplicando a seguinte escala:

Base liquidable – Ata euros	Cota íntegra – Euros	Resto base liquidable – Ata euros	Tipo aplicable – Porcentaxe
0	0	17.707,20	12
17.707,20	2.124,86	15.300,00	14
33.007,20	4.266,86	20.400,00	18,5
53.407,20	8.040,86	En adiante	21,5»

Dezaseis. Engádesse unha disposición transitoria décimo sexta, que queda redactada como segue:

«Disposición transitoria décimo sexta. *Contribuíntes con residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma ao cal non lle resulte de aplicación o novo modelo de financiamento autonómico.*

Os contribuíntes que teñan a súa residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma ao cal non lle resulte de aplicación o modelo de financiamento previsto na Lei 22/2009, polo que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, calcularán a cota íntegra estatal e autonómica deste imposto tomando en consideración os artigos 3, 63, 66, 67, 68, 74, 76, 77 e 78 desta lei na súa redacción vixente en 31 de decembro de 2009.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei 58/2003, do 17 de novembro, xeral tributaria.*

Modifícase a Lei 58/2003, do 17 de novembro, xeral tributaria, na forma que se indica a seguir:

Un. O artigo 5 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 5. *A Administración Tributaria.*

1. Para os efectos desta lei, a Administración Tributaria estará integrada polos órganos e entidades de dereito público que desenvolvan as funcións reguladas nos seus títulos III, IV e V.

2. No ámbito de competencias do Estado, a aplicación dos tributos, o exercicio da potestade sancionadora e a función revisora en vía administrativa corresponde ao Ministerio de Economía e Facenda, mentres non sexa expresamente encomendada por lei a outro órgano ou entidade de dereito público.

Nos termos previstos na súa lei de creación, as ditas competencias corresponden á Axencia Estatal de Administración Tributaria, salvo a declaración de nulidade de pleno dereito regulada no artigo 217 e as reclamacións económico-administrativas reguladas no capítulo IV do título V desta lei.

3. As comunidades autónomas e as entidades locais exercerán as competencias relativas á aplicación dos tributos e o exercicio da potestade sancionadora derivada da dita aplicación, así como a función revisora en vía administrativa dos actos ditados no exercicio daquelas, co alcance e nos termos previstos na normativa que resulte aplicable e o seu sistema de fontes.

4. O Estado e as comunidades autónomas e as cidades con estatuto de autonomía poderán subscribir acordos de colaboración para a aplicación dos tributos e para o exercicio das funcións de revisión en vía administrativa.

5. Así mesmo, poderán establecerse fórmulas de colaboración para a aplicación dos tributos entre as entidades locais, así como entre estas e o Estado ou as comunidades autónomas.»

Dous. O artigo 226 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 226. *Ámbito das reclamacións económico-administrativas.*

Poderá reclamarse en vía económico-administrativa en relación coas seguintes materias:

- a) A aplicación dos tributos do Estado ou das recargas establecidas sobre eles e a imposición de sancións tributarias que realicen a Administración xeral do Estado e as entidades de dereito público vinculadas ou dependentes dela e as administracións tributarias das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía.
- b) Calquera outra que se estableza por precepto legal do Estado expreso.»

Tres. O número 5 do artigo 227 queda redactado da seguinte maneira:

«5. Non se admitirán reclamacións económico-administrativas respecto dos seguintes actos:

- a) Os que dean lugar a reclamación en vía administrativa previa á xudicial, civil ou laboral ou poñan fin á dita vía.
- b) Os ditados en procedementos en que estea reservada ao ministro de Economía e Facenda ou ao secretario de Estado de Facenda e Orzamentos a resolución que ultime a vía administrativa.
- c) Os ditados en virtude dunha lei do Estado que os exclúa de reclamación económico-administrativa.»

Catro. O artigo 228 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 228. *Órganos económico-administrativos.*

1. O coñecemento das reclamacións económico-administrativas corresponderá con exclusividade aos órganos económico-administrativos, que actuarán con independencia funcional no exercicio das súas competencias.

2. No ámbito de competencias do Estado, son órganos económico-administrativos:

- a) O Tribunal Económico-Administrativo Central.
- b) Os tribunais económico-administrativos rexionais e locais.

3. Tamén terá a consideración de órgano económico-administrativo a Sala Especial para a Unificación de Doutrina.

4. Corresponde a cada comunidade autónoma e cada cidade con estatuto de autonomía determinar a súa estrutura administrativa para o exercicio da función revisora no ámbito das reclamacións económico-administrativas, todo isto sen prexuízo do labor unificador do Estado, que será exercido polo Tribunal Económico-Administrativo Central e pola Sala Especial para a Unificación de Doutrina establecida no número anterior.

5. A competencia dos órganos económico-administrativos será irrenunciable e improrrogable e non poderá ser alterada pola vontade dos interesados.»

Cinco. O artigo 229 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 229. *Competencias dos órganos económico-administrativos.*

1. O Tribunal Económico-Administrativo Central coñecerá:

a) En única instancia, das reclamacións económico-administrativas que se interpoñan contra os actos administrativos ditados polos órganos centrais do Ministerio de Economía e Facenda ou outros departamentos ministeriais, da Axencia Estatal de Administración Tributaria e das entidades de dereito público vinculadas ou dependentes da Administración xeral do Estado, así como, de ser o caso, contra os actos ditados polos órganos superiores da Administración das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía.

Tamén coñecerá en única instancia das reclamacións en que deba oírse ou se oíse como trámite previo o Consello de Estado.

b) En única instancia, das reclamacións económico-administrativas que se interpoñan contra os actos administrativos ditados polos órganos periféricos da Administración xeral do Estado, da Axencia Estatal de Administración Tributaria e das entidades de dereito público vinculadas ou dependentes da Administración xeral do Estado ou, de ser o caso, polos órganos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía non comprendidos na letra anterior, así como contra as actuacións dos particulares susceptibles de reclamación, cando, mesmo podendo presentarse a reclamación en primeira instancia ante o tribunal económico-administrativo rexional ou local correspondente ou, de ser o caso, ante o órgano económico-administrativo das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía, a reclamación se interpoña directamente ante o Tribunal Económico-Administrativo Central, de acordo co disposto no número 5 deste artigo.

c) En segunda instancia, dos recursos de alzada ordinarios que se interpoñan contra as resolucións ditadas en primeira instancia polos tribunais económico-administrativos rexionais e locais e, de ser o caso, como consecuencia do labor unificador de criterio que corresponde ao Estado, contra as resolucións ditadas polos órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía.

d) Dos recursos extraordinarios de revisión, salvo os supostos a que se refire o artigo 59.1.c), último parágrafo, da Lei 22/2009, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía, e dos extraordinarios de alzada para a unificación de criterio.

e) Da rectificación de erros en que incorran as súas propias resolucións, de acordo co disposto no artigo 220 desta lei.

2. Os tribunais económico-administrativos rexionais e locais coñecerán:

a) En única instancia, das reclamacións que se interpoñan contra os actos administrativos ditados polos órganos periféricos da Administración xeral do Estado, da Axencia Estatal de Administración Tributaria e das entidades de dereito público vinculadas ou dependentes da Administración xeral do Estado e, de ser o caso, polos órganos da Administración das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía non comprendidos na alínea a) do número anterior, cando a contía da reclamación sexa igual ou inferior ao importe que se determine regulamentariamente.

b) En primeira instancia, das reclamacións que se interpoñan contra os actos administrativos ditados polos órganos mencionados na alínea a) deste número, cando a contía da reclamación sexa superior ao importe que se determine regulamentariamente.

c) Da rectificación de erros en que incorran as súas propias resolucións, de acordo co disposto no artigo 220 desta lei.

3. Os órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía coñecerán, de ser o caso, e salvo o disposto no

artigo 59.1.c), segundo parágrafo, da Lei 22/2009, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía:

a) En única instancia, das reclamacións que se interpoñan contra os actos administrativos ditados polos órganos da Administración das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía non comprendidos na alínea a) do número 1, cando a contía da reclamación sexa igual ou inferior ao importe que se determine regulamentariamente.

b) En primeira instancia, das reclamacións que se interpoñan contra os actos administrativos ditados polos órganos mencionados na alínea a) deste número cando a contía da reclamación sexa superior ao importe que se determine regulamentariamente.

c) Da rectificación de erros en que incorran as súas propias resolucións, de acordo co disposto no artigo 220 desta lei.

4. Os tribunais económico-administrativos rexionais e locais e, de ser o caso, os órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía, coñecerán así mesmo das reclamacións que se interpoñan contra actuacións dos particulares en materia tributaria susceptibles de reclamación económico-administrativa, en primeira ou única instancia segundo que a contía da reclamación exceda ou non o importe que se determine regulamentariamente, salvo o disposto no artigo 59.1.c), segundo parágrafo, da Lei 22/2009, pola que se regula o sistema de financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía.

Nestes casos, a competencia dos tribunais económico-administrativos rexionais e locais e dos órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía virá determinada polo domicilio fiscal da persoa ou entidade que interpoña a reclamación.

5. Cando a resolución das reclamacións económico-administrativas sexa susceptible de recurso de alzada ordinario ante o Tribunal Económico-Administrativo Central, a reclamación poderase interpor directamente ante este órgano.

6. En cada comunidade autónoma existirá un tribunal económico-administrativo rexional. En cada cidade con estatuto de autonomía existirá un tribunal económico-administrativo local.

O ámbito dos tribunais económico-administrativos rexionais e locais coincidirá co da respectiva comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía e a súa competencia territorial para coñecer das reclamacións económico-administrativas determinarase conforme a sede do órgano que ditase o acto obxecto da reclamación. Nos tribunais económico-administrativos rexionais poderán crearse salas desconcentradas co ámbito territorial e as competencias que se fixen na normativa tributaria.»

Seis. O artigo 239 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 239. *Resolución.*

1. Os tribunais non se poderán abster de resolver ningunha reclamación sometida ao seu coñecemento sen que poida alegarse dúbida racional ou deficiencia nos preceptos legais.

2. As resolucións ditadas deberán conter os antecedentes de feito e os fundamentos de dereito en que se baseen e decidirán todas as cuestións que se susciten no expediente, fosen ou non formuladas polos interesados.

3. A resolución poderá ser estimatoria, desestimatoria ou declarar a inadmisibilidade. A resolución estimatoria poderá anular total ou parcialmente o acto impugnado por razóns de dereito substantivo ou por defectos formais.

Cando a resolución aprecie defectos formais que diminuísen as posibilidades de defensa do reclamante, producírase a anulación do acto na parte afectada e ordenárase a retroacción das actuacións ao momento en que se produciu o defecto formal.

4. Declarárase a inadmisibilidade nos seguintes supostos:

- a) Cando se impugnen actos ou resolucións non susceptibles de reclamación ou recurso en vía económico-administrativa.
- b) Cando a reclamación se presentase fóra de prazo.
- c) Cando falte a identificación do acto ou actuación contra os cales se reclama.
- d) Cando a petición contida no escrito de interposición non garde relación co acto ou actuación obxecto de recurso.
- e) Cando concorran defectos de lexitimación ou de representación.
- f) Cando exista un acto firme e consentido que sexa o fundamento exclusivo do acto obxecto da reclamación, cando se recorra contra actos que reproduzan outros anteriores definitivos e firmes ou contra actos que sexan confirmatorios doutros consentidos, así como cando exista cousa xulgada.

Para declarar a inadmisibilidade o tribunal poderá actuar de forma unipersoal.

5. A resolución que se dite terá plena eficacia respecto dos interesados aos cales se lles notificase a existencia da reclamación.

6. Con carácter previo, de ser o caso, ao recurso de alzada ordinario, poderase interpor ante o tribunal recurso de anulación no prazo de 15 días exclusivamente nos seguintes casos:

- a) Cando se declarase incorrectamente a inadmisibilidade da reclamación.
- b) Cando se declarasen inexistentes as alegacións ou probas oportunamente presentadas.
- c) Cando se alegue a existencia de incongruencia completa e manifesta da resolución.

Tamén se poderá interpor recurso de anulación contra o acordo de arquivo de actuacións a que se refire o artigo anterior.

O escrito de interposición incluírá as alegacións e xuntará as probas pertinentes. O tribunal resolverá sen máis trámite no prazo dun mes; entenderase desestimado o recurso en caso contrario.

7. A doutrina que de modo reiterado estableza o Tribunal Económico-Administrativo Central vinculará os tribunais económico-administrativos rexionais e locais e os órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía e o resto da Administración Tributaria do Estado e das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía. O Tribunal Económico-Administrativo Central recollerá de forma expresa nas súas resolucións e acordos que se trata de doutrina reiterada e procederá a publicalas segundo o disposto no número 2 do artigo 86 desta lei. En cada tribunal económico-administrativo, o criterio sentado polo seu pleno vinculará as salas e o de ambos vinculará os órganos unipersoais. As resolucións e os actos da Administración Tributaria que se fundamenten na doutrina establecida conforme este precepto farano constar expresamente.»

Sete. O artigo 241 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 241. *Recurso de alzada ordinario.*

1. Contra as resolucións ditadas en primeira instancia polos tribunais económico-administrativos rexionais e locais e polos órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de

autonomía poderase interpor recurso de alzada ordinario ante o Tribunal Económico-Administrativo Central no prazo dun mes contado desde o día seguinte ao da notificación das resolucións.

2. Se o recorrente estivo constituído como parte no procedemento en primeira instancia, o escrito de interposición deberá conter as alegacións e xuntará as probas oportunas, e resultarán admisibles unicamente as probas que non se puidesen achegar en primeira instancia.

3. Estarán lexitimados para interpor este recurso os interesados, os directores xerais do Ministerio de Economía e Facenda e os directores de departamento da Axencia Estatal de Administración Tributaria nas materias da súa competencia, así como os órganos equivalentes ou asimilados das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía en materia da súa competencia.

4. Na resolución do recurso de alzada ordinario será de aplicación o disposto no artigo 240 desta lei.»

Oito. O artigo 242 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 242. *Recurso extraordinario de alzada para a unificación de criterio.*

1. As resolucións ditadas polos tribunais económico-administrativos rexionais e locais e polos órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía que non sexan susceptibles de recurso de alzada ordinario e, de ser o caso, as ditadas polos órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía en única instancia, poderán ser impugnadas, mediante o recurso extraordinario de alzada para a unificación de criterio, polos directores xerais do Ministerio de Economía e Facenda e polos directores de departamento da Axencia Estatal de Administración Tributaria e polos órganos equivalentes ou asimilados das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía respecto ás materias da súa competencia, cando estimen gravemente danosas e erróneas as ditas resolucións, cando non se adecuen á doutrina do Tribunal Económico-Administrativo Central ou cando apliquen criterios distintos aos empregados por outros tribunais económico-administrativos rexionais ou locais ou polos órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía.

Cando os tribunais económico-administrativos rexionais ou locais ou os órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía diten resolucións en que adopten un criterio distinto ao seguido con anterioridade, deberano facer constar expresamente nas resolucións.

2. O prazo para interpor o recurso extraordinario de alzada para a unificación de criterio será de tres meses contados desde o día seguinte ao da notificación da resolución.

Se a resolución non foi notificada ao órgano lexitimado para recorrer, o prazo de tres meses para interpor o recurso contarase desde o momento en que o dito órgano teña coñecemento do contido esencial dela por calquera medio.

O documento acreditativo da notificación recibida ou, de ser o caso, do coñecemento do contido esencial da resolución, deberá xuntarse ao escrito de interposición do recurso.

3. A resolución deberá ditarse no prazo de seis meses e respectará a situación xurídica particular derivada da resolución obxecto de recurso, unificando o criterio aplicable.

4. Os criterios establecidos nas resolucións destes recursos serán vinculantes para os tribunais económico-administrativos, para os órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía e para o resto da Administración Tributaria do Estado e das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.»

Nove. O artigo 243 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 243. *Recurso extraordinario para a unificación de doutrina.*

1. Contra as resolucións en materia tributaria ditadas polo Tribunal Económico-Administrativo Central poderase interpor recurso extraordinario para a unificación de doutrina por parte do director xeral de Tributos do Ministerio de Economía e Facenda, cando estea en desacordo co contido das ditas resolucións.

O dito recurso extraordinario tamén poderá ser interposto polos directores xerais de Tributos das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía, ou órganos equivalentes, cando o recurso teña a súa orixe nunha resolución dun órgano dependente da respectiva comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía.

2. Será competente para resolver este recurso a Sala Especial para a Unificación de Doutrina, que estará composta polo presidente do Tribunal Económico-Administrativo Central, que a presidirá, tres vogais do citado tribunal, o director xeral de Tributos do Ministerio de Economía e Facenda, o director xeral da Axencia Estatal de Administración Tributaria, o director xeral ou o director do departamento da Axencia Estatal de Administración Tributaria de que dependa funcionalmente o órgano que ditou o acto a que se refire a resolución obxecto do recurso e o presidente do Consello para a Defensa do Contribuínte.

Cando o recurso teña a súa orixe nunha resolución dun órgano dependente dunha comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía, as referencias ao director da Axencia Estatal de Administración Tributaria e ao director xeral ou director do departamento da Axencia Estatal de Administración Tributaria entenderanse realizadas aos órganos equivalentes ou asimilados da dita comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía.

3. A resolución que se dite adoptárase por decisión maioritaria dos integrantes da Sala Especial. En caso de empate, o presidente terá sempre voto de calidade.

4. A resolución deberá ditarse no prazo de seis meses e respectará a situación xurídica particular derivada da resolución obxecto de recurso, establecendo a doutrina aplicable.

5. A doutrina establecida nas resolucións destes recursos será vinculante para os tribunais económico-administrativos, para os órganos económico-administrativos das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía e para o resto da Administración Tributaria do Estado e das comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.»

Dez. A disposición adicional décimo terceira queda redactada da seguinte maneira:

«Disposición adicional décimo terceira. *Participación das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía nos tribunais económico-administrativos.*

1. As comunidades autónomas e as cidades con estatuto de autonomía que non asuman a función revisora en vía económico-administrativa dos actos ditados por elas en relación cos tributos estatais, poderán participar nos tribunais económico-administrativos do Estado, nos termos que se establezan regulamentariamente, das seguintes maneiras:

a) Mediante o nomeamento de funcionarios das comunidades autónomas e das cidades con estatuto de autonomía conforme o indicado na disposición adicional décimo segunda desta lei.

b) Mediante a creación no seo do Tribunal Económico-Administrativo rexional e local, e en virtude de convenio suscrito entre o Ministerio de Economía e Facenda e o órgano superior competente da comunidade autónoma e da cidade con estatuto de autonomía dunha sala especial para resolver as reclamacións que versen sobre os actos ditados polas comunidades autónomas e as cidades con estatuto de autonomía en relación cos tributos estatais. Esta sala especial terá o mesmo número de membros do tribunal rexional e local e da Administración Tributaria da comunidades

autónomas e das cidades con estatuto de autonomía e será presidida polo residente do tribunal, que terá voto de calidade.

A sala especial resolverá todas as reclamacións que versen sobre os actos ditados polas comunidades autónomas e as cidades con estatuto de autonomía en relación cos tributos estatais, salvo as que traten exclusivamente sobre actos ditados no procedemento de recadación.

As reclamacións serán tramitadas polo secretario do tribunal, que será tamén o secretario e formará parte da sala especial, polo procedemento xeral regulado na subsección 1.ª da sección 2.ª do título V desta lei, non sendo aplicable o procedemento abreviado ante órganos unipersoais regulado na sección 3.ª do mesmo título.

2. Na falta de convenio procederáse na forma prevista na letra a) do número anterior, segundo se estableza regulamentariamente.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación do artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991.*

Suprímese o subpunto 4 do número tres e o número tres bis do artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», aínda que producirá efectos desde o 1 de xaneiro de 2009, excepto os seguintes preceptos e disposicións, que entrarán en vigor e producirán efectos a partir do 1 de xaneiro de 2010:

- O artigo 46 e a disposición derradeira segunda.
- O artigo 28, en canto ao período de residencia no imposto sobre sucesións e doazóns.
- O artigo 59, en canto á delegación da revisión en vía económico-administrativa.
- O título IV, relativo aos órganos de coordinación da xestión tributaria.
- A disposición derradeira terceira.
- A disposición derradeira cuarta.

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 18 de decembro de 2009.

JUAN CARLOS R.

A presidenta do Goberno en funcións,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ